

RASEGUIDE

Norsk Old English Sheepdog Klubb

Hilsen fra NOESK

• *Tekst: Ingebjørg Agerup*

Velkommen til denne innholdsrike raseguiden for Old English Sheepdog. Her har vi samlet noen historier og artikler som tidligere har vært utgitt i våre medlemsblader for å gi deg et lite inntrykk av denne fantastiske hunderasen og klubben.

Denne guiden er ment for deg som kanskje har møtt eller aldri har møtt en Old English Sheepdog og lurer på hva slags hund og rase dette er.

- En Old English Sheepdog lever vanligvis til en alder av 8-12 år
- Pelsen trenger ukentlig børsting og stell
- Den har en tendens til å dra mye søle og sand inn i huset (husk, den kan ikke ta av skoene, men en bøtte vann til å dyppe labbene i reduserer problemet)
- Den har et stort behov for selskap og kontakt med sine mennesker
- Skulderhøyden er minimum 56 cm for tisper og 61 cm for hannhunder, den veier mellom 25 og 50 kg
- Den trenger daglig mosjon
- Rasen er stor og robust. Den kan være krevende i unge år.
- Den trenger oppdragelse slik som alle andre hunder. Den er lett lært og arbeidsvillig når den selv vil.

- Den egner seg svært godt som familiehund og har et sterk flokkinstinkt.
- Mange pelsallergikere har vist seg å kunne leve med rasen, men det er høyst individuelt.

NOESK er forkortelsen for Norsk Old English Sheepdog Klubb. I dag finnes det ca. 115 eksemplarer av rasen i Norge. Det er en liten rase tallmessig, men klubben jobber for å ha et godt tilbud og et koselig miljø rundt denne trivelige familiehunden.

NOESK arrangerer sin egen utstilling som ofte blir omtalt som "spesialen". I tillegg blir det arrangert turer og treff i regi av klubben og klubbens medlemmer. Det er gøy å treffe rasevenner og en hurv med Old English Sheepdogs vekker alltid stor og positiv oppmerksomhet. Hvis du lurer på om rasen er noe for deg så oppsøk gjerne treff eller eiere av rasen. Treffene annonseres løpende på vår facebook gruppe.

Du er hjertelig velkommen til å bli medlem av klubben vår. Som medlem får du fire ganger i året klubbladet tilsendt med historier fra medlemmene, reportasjer fra arrangementer, og nyttige OES relaterte artikler. Meld deg gjerne inn ved å sende en mail til oss på: noesk-styret@noesk.no

**Hvordan er det å eie en
Old English Sheepdog?**

Er en OES mye jobb?

Hermann (Herman Escobar con der Hummelelfe) som bor i Haugesund.

• *Tekst: Kristin Langholm Larsen*

Det er ingen hemmelighet at Old English Sheepdog er store hunder med mye pels. De har pels på kroppen, pels på halen, pels i ørene, under føttene, på magen. Pels som trekker til seg sølevann, samler snø, drar med seg kvist og kvast inn i huset. Så, mine felles hundeeiere, hva svarer dere når noen spør: er det mye jobb?

«Å! For en søt hund! For en utrolig vakker, fantastisk hund. Er det mye jobb?» Ordene tilhører en kvinne. Vi er midt i turloypa en fredag formiddag når hun faller på kne foran den store sheepdoggen og graver ansiktet inn i den nybørstede pelsen.

«Tja...»

«Vi har en Corgi fra før,» forklarer hun. «Men nå har vi lyst på en hund til. Og når jeg ser denne her... En sånn vil jeg ha! Er det ikke sånn at pelsen er ganske selvrensende? De røyter vel ikke?» Øynene hennes er håpefulle. Jeg skrapet i bakken med skotuppen.

Så hva sier vi, mine venner: Er det mye jobb å ha en OES?

Verdens beste venn

Det er ikke rart kvinnen reagerer så sterkt på hunden. En sheepdog er tross alt utrolig sjarmerende, med sitt store rufsete ytre og gode gemytt. «Den ser jo ut nesten som en bamse,» sier mange, «og er alltid i så godt humor». Men, med en rasebestand på kun rundt de hundre i Norge, er det ikke

ofte man treffer dem.

Og det ville vært kjekt med flere!

I OES medlemsblad nr 1 2021 skriver Ingebjørg Agerup at det snart er på tide å promotere rasen vår igjen. Slik at flere kan få øynene opp for denne humørsprende hunden. Det er jeg helt enig i. Derfor er også det siste jeg vil å skremme en potensiell entusiast vekk fra rasen.

På den andre siden... Pelsen er langt fra selvrensende. Det vet man dersom man har latt en OES rulle seg i skogen.

Så, hva svarer vi?

Hvor mye jobb er det egentlig snakk om? Før jeg selv fikk en OES, leste jeg at at dette ikke var hunderasen for den som ønsket seg hvite tepper og rene gulv. Det kan jeg i dag, som sikkert de fleste andre OES eiere, skrive under på.

En del poteavtrykk etter glade, sølete labber blir det jo på parketten hver uke. For ikke å snakke om at halve skogen har det med å bli med hjem i pelsen etter en tur i marka.

Så er det børstingen. Hvor ofte?

En time om dagen? Tre timer i helga?

Selv har jeg erfart at det kommer an på hvor god jeg er til å børste regelmessig. Hvor sheepdoggen har vært på tur. Men noen timer i uka kommer vi ikke unna, så lenge han har såpass lang pels.

Så hva krever en OES egentlig?

Det er børsting av pels, klipping av pels, napping av ører. Poteavtrykk på nyvasket sengetøy, sølete gulv. For ikke å snakke om all sanden som ligger som en film over parketten etter en hund som løper inn og ut i hagen gjennom den åpne verandadøra om sommeren.

Hvor mange timer blir det på en uke?

Tid må man ha

Denne hunden. Denne nydelige, morsomme, glade, fantastiske, snille sheepdoggen. Den som står ved siden av meg mens jeg vasker gulvet. Som ligger ved siden av senga mi når jeg sover. Som løper sin glade seiersrunde rundt i huset fordi det var så fint på tur. Dette vesenet som fører til alt dette... arbeidet. Er han mye jobb?

Vel. Tid bør man ha. Vi kommer nok ikke unna det tror jeg. For i tillegg til børsting og klipping og napping. Og dusjing og føning og sjekking av tenner, så må vi ikke

glemme lek og kos og tur og prat. Den aller viktigste delen. For en OES er nok en over gjennomsnittet sosial hund. En hund som vil være med. Som trives best, når den får være med.

Jobb eller livsstil?

Derfor synes jeg det er så vanskelig å svare, når folk spør meg, med stjerner i øynene, om ikke også de burde skaffe seg en shepdog.

Jeg ser jo tydelig at i hvertfall denne shepdoggen, Hermansen, har det best når han er velstelt og får være med på det meste. Når han får tid og kos. Tur og lek. Og jeg vet jo, at selv om det nok ikke skjer i nærheten av ofte nok, så må gulvene vaskes litt hyppigere enn før. Og teppene blir nok aldri hvite.

Likevel er det tid jeg gjerne bruker. Det er ingenting jeg heller vil enn at andre også

skal få oppleve gleden det er å leve med en OES. Jeg vil ikke skremme bort eller snakke ned. Jeg vil inspirere. Illustrere. Jeg vil at de skal se alle de utrolige, positive aspektene som følger en OES.

Men så vil jeg ikke gi falske forhåpninger. Jeg vil ikke være den som oppmuntrer noen til å tro at de kan gi en OES mindre tid. Mindre stell. Mindre oppmerksomhet.

Så, hva svarer dere, mine felles OES eiere, når noen spør dere? Er det mye jobb?

Er dere enige eller uenige i det jeg har erfart? At en OES mest av alt, og først og fremst, er en livsstil. En livsstil man kanskje ikke bør skaffe seg dersom man allerede er i tidsklemma? Men som, når man tar seg tid til det, gir så uendelig, uendelig mye mer enn den tar. Kanskje er det mye jobb. Men det føles aldri som arbeid!

Brøndum fra Danmark

• *Tekst og foto: Tina Piora*

Om morgenen venter Brøndum (My Beautiful Bachelor Boy) pænt ved siden af mig når jeg åbner leddet i stalden. Når han får kommandoen, følger han pænt 21 får og 33 lam ned ad vores midtergang og sørger for, at alle kommer ud på den rigtige fold. Undervejs venter han på mig og sikrer, at de ikke løber den forkerte vej. Det skal lige genopfriskes hvert år, da vi kun bruger ham i maj måned til det her, hvor fårene er hjemme, men i løbet af 2-3 dage kører det bare, og han er virkelig en hjælper. Om aftenen kan der komme lidt mere kaos i rækkerne, da nogle lam er så små, at de smutter igennem dyrehegnet og kommer ind på en forkert fold, hvor der ikke er udgang.

Den 10. maj var Brøndum bare fantastisk. Lige det, man gerne vil se hos en hyrdehund. Først fulgte han 21 får og 32 lam op til stalden. Da han så, at 1 lam var på en

forkert fold, konstaterede han, at de mange var, hvor de skulle være, og at han hellere måtte komme med fuld fart på og hjælpe os med det sidste. Vi åbnede, så lammet kunne komme ind og den rigtige vej. Så stillede vi os praktisk for at få lammet i

den rigtige retning. Ind kom lammet, og blev pænt fulgt helt hjem af Brøndum, der også lige blev stående ved indgangen til stalden for at sikre, at de andre ikke løb tilbage, men blev i stalden, indtil vi kom og lukkede for dem.

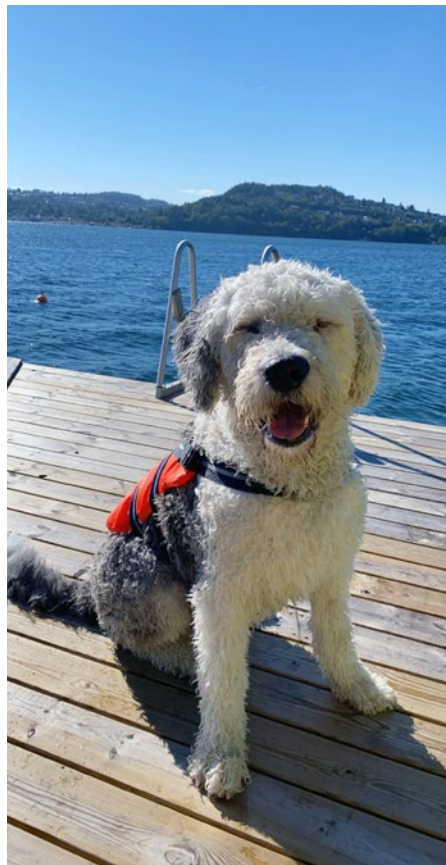
Lige præcis den perfekte hjælper hjemme på bedriften som en OES skal være, intelligent, selvstændig, bestemt og venlig i sit arbejde - og lige det, der gør, at han ikke egner sig til at gå i almindelig hundeskole,

hvor han ikke skal hente de vildfarne "lam" tilbage.

Bagefter ind i bad i slow motion, men står pænt. Først løfter han det ene forben, der bliver spulet rent og tørret, så får det andet sammet tur, og han træder delvis ud af brusebadet, så kommer bagpoterne. Først når de er tørret flytter han dem ud af bruseren og ud på gulvet. Så er vi færdige og parat til aftenmad. Det har været en god hundedag.

Bli kjent med OES eiere på facebook-gruppen:
[facebook.com/groups/noesk](https://www.facebook.com/groups/noesk)
& følg klubben på instagram: [oesinorge](https://www.instagram.com/oesinorge)

• *Tekst og foto: Eli Karlsson*

Vi mistet vår hund Elvis som ble neste 12 år påsken 2019. Da hadde vi blitt enige om at vi ikke skulle ha flere hunder, men savnet ble for stort og vi begynte letingen etter en ny OES.

Vi fikk via kontakter i OES klubben høre at det var en ledig valp hos Jenni Niittylä i Lahti i Finland. Vi fikk vår herlige Sammy (Chandonella Braveheart) i august 2019 han var da 18 uker gammel. Han hadde da blitt oppdratt av sin mor, søster og selvfølgelig Jenni i mange uker. Han har et helst fantastisk lynne, utrolig snill, ikke aggre-

Vår beste venn Sammy

siv mot andre hunder og utrolig kjærlig. Han får aldri nok kos.

Sammy er en «delingshund» mellom Stefan og jeg (Eli) og barna våre Madelen og samboer Jeff og Markus og samboer Marthine. De bor rett i nærheten av oss, vi bor bare 200 meter fra hverandre alle sammen. Så nå gjør vi det sånn at han er en uke hos Madelen og Jeff, så en uke hos Marthine og Markus også en uke hos oss. Det fungerer så utrolig bra. Alle får den kosen med å ha hund, men også friheten man har uten de forpliktelser det er å ha hund. Vi deler på alt.

Fordelen med dette er at vi har alltid noen andre som er vant til Sammy og kjenner han så godt. Han har jo 3 hjem. Så hvis de som har han plutselig skal noe og ikke kan ha med Sammy så har vi alltid noen som kan ha han, det er så greit. Vi bytter også på ettersom det passer med jobbhelger og lignende. Det virker som om Sammy også trives med dette. Han er alltid happy og harmonisk alle plasser han bor.

Dette kan absolutt anbefales for de som føler de ønsker hund, men også ønsker tid til å gjøre ting uten hund.

Vi leste i et blad et sitat, og det stemmer så for oss: Sharing is caring.

REMA 1000

VETIVO™

/ PREMIUM HUNDEFÔR /

Gir god næring og fordøyelse og er laget med få, nøye utvalgte og næringsrike ingredienser.

Se rema.no/vetivo for mer informasjon.

*Charlotte
Werkelandt*

Utviklet i samarbeid med ernæringseksperter og hundeoppdrettere.

Godværs - skyen

Molly Mjoi

• *Tekst og foto: Grethe Mo*

Å Labbetuss! For en stor pelsdott! Er det en hund eller et menneske der inne i all ulla? Hvorfor valgte dere denne rasen? Det er vel litt pelsstell med den der?

Oppmerksomheten er uvant og spørsmålene er mange når vi stolte går tur med vår fantastiske Old English Sheepdog, Molly (U're the One of Hillbilly Heights). Jeg har blitt utfordret til å fortelle litt om det første året med denne herlige hunderasen, og jeg vil først fortelle litt om hva som gjorde at vi valgte å finne fram til en Old English Sheepdog-valp til vår familie.

Ser du bort fra alle barndomsårene med Labbetuss på barne-tv, og det å treffe på Halvdan Sivertsen, hele Norges "hundepappa" i Bodø hvor jeg vokste opp, så hadde jeg aldri møtt en OES i virkeligheten før jeg kom i kontakt med OES klubben i Norge. Det nærmeste jeg kom var å

ha sett en i det fjerne på en hundeutstilling, Jeg møtte også en OES i en hundepark i California i 2019. Den var så klippet og frisert at jeg først trodde det var en Kongepuddel som drev med doggy-body building, om det finnes?

Mannen min og jeg skaffet oss hund før vi fikk barn, og det var både altoppslukende og krevende med en hann Akita midt i Oslo, og siden på et småbruk omgitt av sau. Men vi hadde stor glede av akitaen Gøsta Carlson fra Småland i femten fabelaktige år. Gøsta var en utrolig klok, tålmodig og vakker sjel. Men neste gang ønsket vi oss en hund som var litt mer forenelig med et familieliv med 4 unger i en forstad, og med en hytte på et sauebeite. Valget falt på en gjeterhund. Men det alle verste skjedde, og hunden viste seg å ha en alvorlig utviklingsfeil. Den var redd og nervøs fra første stund, og fant aldri ro i seg selv eller omgivelsene her i livet. Trygging

og terapi og utallige kurs til tross, det ble aldri til at den kjente meg igjen om det var et håndkle på hodet eller en brå bevegelse, og vi måtte til slutt ta det aller vanskeligste valget, i tett dialog med atferdsterapeuter her i Stavanger. Vi kunne ikke vente på at neste bitt ble enda mer alvorlig enn de vi hadde bortforklart så langt i hennes altfor korte tre engstelige år. Det var forferdelig trist og et stort nederlag.

Men livet uten hund er fattig, og vi ønsket å ha en turvenn, en som alltid er glad, for livet uten en firbent familiemedlem er mindre fargerikt. Våre fire barn har vokst opp omgitt av dyr, men å miste en hund er også en tung erfaring.

Etter lange diskusjoner og undersøkelser kom jeg over artikler på nett om Old English Sheepdog. En hund av en bestemt rase er ingen garanti for å få en valp uten atferdsproblemer, men jo mer jeg leste, desto mer nysgjerrig ble jeg på denne hunden som det fantes så få eksemplarer av. Kanskje den kunne passe for oss?

Sommeren 2021 skulle vi besøke en tante i Oslo samtidig som OES klubben skulle møtes på Ekebergsletta. Jeg hadde holdt

det hemmelig og ikke sagt noe til de andre fem i familien om hva vi var på vei til. Min mann trodde jeg bare ville vise dem Ringnes' skulpturpark. Ungene trodde bare det var enda en kjedelig sightseeing i byen som har endret seg så mye siden vi studerte der.

Vi nærmet oss møtepunktet, og jeg fikk nesten klump i halsen da gråblå skyer av sukkerspinn kom til syne i randen av sletta. Var det virkelig så mange hunder av denne rasen her i Norge? Var de virkelig så store, og hvorfor hørtes det ingen gnelring og bjefing?

Det første som skjedde var at en av tvillingene våre på 10 år la seg ned for å klemme en OES som satt med ryggen til. Hadde aldri sett ham gå mot en hund på den måten før. En hvilken som helst annen hund ville blitt overrasket og reist seg opp, kanskje logret og undersøkt hvem som "angrep" bakfra. I verste fall reagert skarpt på denne tilnærmingen. Men denne beda-

gelige OESen beholdt roen, ble liggende og hilste bare pent mens sønnen min fortsatt lå over ryggen og kjælte med den utrolige pelsen!

Så kom mange hyggelige hundeeiere og snakket med oss og etterhvert begynte turen. Fra andre enden av Ekebergsletta, der en gruppe Chihuahua hunder hadde treff, må OES opptoget ha sett ut som et logrende lag cumulus-skyer, de der godværssskyene som gir løfter om oppholdsvar og får folk til å se alle slags figurer på himmelen. Klumpen i halsen min vokste. Det var OES'er og eiere i alle aldre på stien, og alle svarte på de tusen spørsmålene jeg hadde. Jeg fikk også leie en herlig valp, tror det var Ina Agerup sin. Det hele var som i en drøm. Familien min var enda mer overveldet og opplevde også det hele litt uvirkelig. Blant alle OES-ene var det en annen hunderase som gikk med oss, og som jeg la spesielt merke til. Denne flotte svarte og strihårede hunden hadde en blid nord-norsk eier. At vi fikk kontakt skulle vise seg å være skjebnesvangert for hvordan vi til slutt fant fram til vår egen Molly.

Dette var Marianne Røst, med sin vakre Bauceron. For å gjøre en lang historie kort, viste det seg at en av søstrene til den OES-valpen Marianne ventet på, Ustine fra Belgia, ble ledig, og med god hjelp fra Marianne, så kunne vi bli lykkelige eiere av vår egen OES - Molly Mo!

Vi hentet Molly hos oppdretteren, Charlotte von der Vauwe Kalmermann, utenfor Ghent i Belgia i slutten av september, 2021. Charlotte er opprinnelig svensk og er en svært profesjonell og dedikert oppdretter med et stort hjerte for hundeeiere og hunde-babyene sine. Hun var helt på gråten da vi nærmet oss avskjeden. Jeg

kunne kanskje ikke forsikre henne om at dietten hennes i Norge vil fortsette med rått kjøtt, blåbær og bringebær flere ganger om dagen, men forsikret henne om at hun ville få masse hundetran, og enorme mengder kjærlighet og trygghet. Det rørte meg dypt å se Charlotte forklare, gjennom tårer, om folk som hadde hundene sine i bur og at hun gråt da hun skulle fortelle hvor dramatisk det er for en valp å måtte sove alene.

På flyplassen fikk vi også første gang oppleve kjendis faktoren som overraskende følger med OES hundene. I Belgia har de sin egen Labbetuss, Samson. KLM flyvertinnene stoppet opp og tok selfier med Molly, og gav oss ekstra god service gjennom sikkerhetskontrollen.

Dette var jo bare innledningen! Jeg har enda ikke kommet til historien om valpetiden og hverdagslivet med Molly, og teksten er allerede for lang!?! Molly er nå en naturlig del av familien. Hun bidrar til husholdningen med min egen oppfinnelse: Hårballer. (Håret jeg børster legger jeg i en sokk, og etter en tur i vaskemaskinen har de blitt en tova melert gråstein til dekorasjon. Se bildet). Hun er uteksaminert på Top Dog Academy hundeskole, en utdanning hun tok lett på, nesten med en ironisk distanse. "Trenger jeg dette da, alle elsker meg jo uansett akkurat slik jeg

er” var underteksten hennes i møte med alle nye øvelser. Det er sant at de modnes litt sakte disse herlige hundene. Det tok f.eks lang tid for henne å bli stueren, og hun aner fremdeles ikke hvor stor hun kan framstå for andre hunder. Valpekvoeten går hun fortsatt under, kroppsspråket hennes er så tydelig og lett å lese til tross for glorien av fluff. Hun har sine venner av alle slag i skog og mark i nærområdet; pensjonister, kråker og katter er favorittene, også hunder som er litt tøysete, helst må det være en halv voksen hannhund som liker herjing og gjørmebad i hundeskogen. Vi lar henne for det meste gå uten bånd, for hun er enkel å kalle inn. Dersom folk ikke tar kontakt lar hun jøggere og turgåere passere. Men unger har en særlig magnetisk tiltrekning på Molly. Jeg holder ofte pusten, men om jeg er helt rolig går det som oftest bra. Gleden er like stor fra begge parter i møte mellom to mjuke sinn. Bamsen var levende! Hunder kan være så snille.

Hun har sjarmert seg opp i alle sofaer og senger her hjemme, og er alltid tett inntil en av oss i tykt og tynt til alle døgnet tider, eller inntil katten vår Robin, som er like gammel som Molly. Det som gjør henne så spesiell er at Molly liksom alltid er i dialog. Hun reagerer på det vi sier med den karakteristiske tilten på hodet, følger nøye med på luking og snekring, kosting og

oppvask, lesing, tegning, støvsugning - alt vi gjør. Hun har liksom sin egen mening om det. Også avreagerer hun jo så raskt på alt som er nytt. Hageslangen var for eksempel ubehagelig i ett minutt. Når hun innså at den ikke var farlig, så var det også verdens mest naturlige ting at en slange spruter kaldt vann.

Et siste eksempel på denne godmodige sjelen er en historie fra da hun ble passet av sin tante i sommer da vi var i utlandet. En ettermiddag, på hytta i fjellet, var hun plutselig ikke der de sist så henne. Hun hadde jo fulgt tett med på onkelen som snekret. Men plutselig var Molly vekkt. Tante husket jo hvor dramatisk dette kunne være dersom akitaen Gøsta stakk av, så her var alle ute å lette og ropte. Men Molly hadde bare invitert seg selv i et 60-års lag i nabo-hytta. Der lå hun fornøyd og glad under spisebordet på terrassen, som den naturligste ting i verden.

Vi ser fram til turer og nye oppdagelser med Molly, og håper å få treffe flere av dere fra hundeklubben igjen på utstillinger og treff i årene framover. Vi føler oss svært heldige som har vår egen OES i livet. For et hundeliv!

Verdens gladeste hund

• *Tekst: Kari Roed*

Hei alle sammen. Jeg heter Junior – noen ganger også kalt – Propellen, Svensken eller Hunden din, noe jeg tror er fordi jeg er en 3 ½ år gammel hoppende glad «valp». Jeg er tredje OESen til Mamma og Pappa – etter Puffen og Ruffen - og siden jeg er litt liten – ble det naturlig med navnet Junior. Jeg kommer fra Eva på Sheeptorps i Sverige og der kalte de meg August Strindberg! Mamma og Pappa fikk hjelp av Hanne til å finne meg hos Eva. Ruffen døde noen uker før jeg ble født og de var så lei seg at de bare måtte finne meg fort.

Jeg ble født 03. oktober i 2017 og fire uker senere kom Mamma og Pappa på besøk til oss. Jeg så de først plukket opp broren min, men han ville ikke være hos de, så når det ble min tur krollet jeg meg godt sammen i hånden til Pappa og nesten sovnet. Følte

meg hjemme hos Pappa med en gang – så da var det bare å vente fire uker til før de kom tilbake og tok meg med til Norge.

Jeg var født med forbeina ut til hver side – kalt svømmer. Eva og søsteren Vanja masserte og trente bena mine og jeg fikk mye spesialbehandling og ekstra omsorg fra de – noe jeg ble så vant til at jeg forlangte dette også etter at bena mine var helt fine. Jeg vil helst at noen klapper og tar på meg hele tiden. Da har jeg det sååå bra.

Jeg gikk både på valpekurs og viderekomende kurs og har to diplomer hengende på kjøleskapsdøren!! – men det var ikke så mye jeg fikk med meg av undervisningen – var jo mest opptatt av å sjarmere treneren og håpe på klapp fra alle de tobente som var der. Treneren sa at det var den rareste innkalling hun hadde sett, men den abso-lutt morsomste.

Jeg bor egentlig i Bærum, men etter at mamma ble pensjonist, er vi mest på Nesbyen der vi bor på et lite småbruk. På småbruket går jeg mest fritt uten å må stå i bånd – og dette må vi forklare til folk som ikke forstår seg på OES'er – vi stikker ikke av – vi passer på flokken vår hele tiden – så jeg må stå i bånd kun når Pappa holder på med farlige ting – som motorsag og slike bråkete ting.

Ellers har jeg oppgaven med å inspisere eiendommen hver morgen. Da har jeg en fast runde hvor jeg sjekker at rådyrene har bodd der om natten – og da hender det at jeg snuser meg litt vekk, men så kommer jeg jo plutselig på at jeg har vært lenge borte – og da løper jeg tilbake til trappa som fort jeg bare kan. Hver morgen må jeg ha en god rulle-meg-rundt stund – og liker best der det er mye løst gress og barnåler og sånt. Da har jeg plutselig fått et nytt navn: Han der Mosebjørnen!! Mamma har gitt opp – hun støvsuger ikke hver dag – for det blir jo bare like ille så fort jeg har vært ute.

Mamma og jeg går masse turer. Mamma driver og slanker seg og har fått seg en

Junior når vi hentet han. Ikke noe stress. Bare en tilfreds valp som ble med hjem til eierene sine.

sånn pulsklokke – så nå er det helt storartet turer på gang – helst oppover og langt. Og på sommeren går vi på Stolpejakt både på Nesbyen og på Rykkinn. Mamma skanner stolpen og jeg markerer på den. Da har vi begge sjekket innom stolpen.

På Nesbyen er folk vi møter veldig nysgjerrig på «åssen hund er detta da»? - og da er jeg veldig rask med å prøve å få de til å klappe meg. Jeg er glad i andre hunder og de gangene de knurrer på meg står jeg bare og ser på de.

Jeg har et supert liv – derfor er jeg verdens gladeste hund. Når Pappa kaster ball eller pinne og jeg løper noe sinnsykt fort da har jeg det aller aller best. Pappa sier jeg bør være gammel nok nå til å forstå at jeg må gi fra meg ballen/pinnen for at han skal kaste – men dette sliter jeg med å forstå.

Når kvelden kommer og Pappa skal se på nyhetene på TV, begynner kveldsprogrammet vårt: Jeg får to godbiter og så legger jeg meg ned ved siden av stolen hans. Da er det tid for kløing og klapping helt til jeg nesten sovner. Det tok lang tid for meg å forstå at jeg kan gå på soverommet og legge meg alene for Pappa. Jeg prøvde å stirre Pappa i senk slik at han også skulle gå og legge seg sammen med meg, men har nå gitt opp den saken. Det jeg gleder meg mest til nå er å møte de andre OESene for turer snart.

Mollys Fantastiske Fanny

• *Tekst og foto: Anne Kathrine Vargdal*

Fanny var utrolig etterlengtet

Etter å ha blitt kjent med rasen gjennom min først sheepdog, Wippi, som døde så alt for tidlig i 2002, bare 5 år gammel, var jeg fortapt i rasen. Så etter noen år med ei nuffe-jente bestemte jeg meg for å sjekke muligheten for en ny sheepdog.

Ved en tilfeldighet kom jeg i kontakt med Laila og Terje i Lier, som ventet valper på sin Molly, men ventelisten var lang!

Tiden gikk uendelig sakte – dette må da være det lengste hundesvangerskapet ever...Men endelig ringte Terje den 10.09.07, og kunne fortelle at Molly hadde fått 2 sunne, flotte valper... og jeg skulle få æren av å være matmor og omsorgsgiver for jenta. Det var nesten ikke til å tro!

Å endelig få bli kjent

Det gikk ikke mange ukene, og flere møter med nye mennesker, før er viktig del av Fannys personlighet kom tydelig til uttrykk:

Verden er heldige som får møte og bli kjent med meg.

Med en ydmyk, men sterk, karakter møter hun folk og dyr på sin helt spesielle måte – med varmt blikk og tydelige signaler.

At valper får en trygg og varm start, som i Lier hos Laila, Terje og deres 3 jenter er viktig videre i livet.

Hun viste fort at hun er menneskekjær og er aldri langt unna. Jeg husker jeg så en tegning en gang av en mann som satt på do og lest avisen, og på gulvet foran han satt en sheepdog. Må innrømme at jeg lurt litt på hva dette handlet om, men så snart Fanny var i hus falt de brikkene på plass. Tuslende etter, ikke i håp om å få noe eller at noe skal skje, kun for å være der folket er... der har du Fanny, sheepdoggen.

Hundehold og forventninger til alle årstider

Det er mange måter å holde hund på - selv er jeg vokst opp med trekk- og bruks-hundmiljø i Nord-Norge med lange vintre og kalde somre. Men da jeg selv skulle anskaffe meg hund var ikke dette noe jeg søkte etter. Jeg ønsket en hund jeg kunne ha med på alt, over alt, så Fanny var ikke gamle jenta for det bar til fjels første gang,

Og siden da har det blitt uendelig mange turer i fjellet sommer, høst, vår og vinter. Hun har elsket å være med på skiturer... lange flate eller høye bratte... alltid med og alltid først i sporet. Hun har gladelig hatt på seler ved snørekjøring og i drag foran på sparken har hun løpt både oppover og nedover.

Vår- og sommeraktiviteter har det også blitt mye av. Som hund oppvokst ved fjorden var hun tidlig ute i møte med det våte element. Selve badingen er ikke særlig stas, om ikke andre er med, vassing er greit men det stopper ved knærne. I møtet med kajakk første gang var hun noget skeptisk.....Men tar man tilvenningen rolig er de fleste hunder med når de får tenkt seg litt om. Så flytende oppå vannet iført redningsvest har hun kunne skue skjærgården fra vannet med stor ro.

Hun har også løpt sine mange mil på sykkel, på landeveien og i skogen. Å ha en hund som kan løpe løs er en utrolig opp-

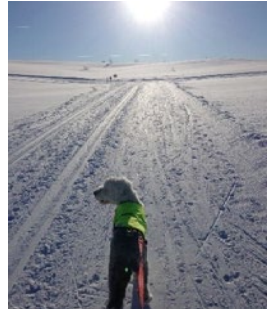
levelse fra sykkelsetet. Hvor mye kraft og spenst det er i en hund er nesten ufattelig når man ser dem gå fra sofaen til høy sprintfart. Også her har hun vist stor iver og glede.

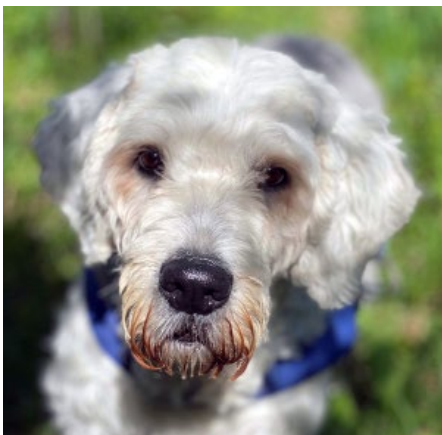
Utstilling har aldri vært aktuelt, så hun ble fort en sheepdog med sportsklipp. Å løpe rundt med isklumper, kvist og kvast eller våt pelsen er svært ubehagelig så sportsklippen var en lett avgjørelse. Dette har vært kommentert av folk i hundemiljøet i en del tilfeller, men med de aktivitetene Fanny har vært og er med på ville full pels vært svært upraktisk. Så her tenker jeg hundens beste må stå i fokus.

Møte med sykdom og operasjoner

Fannys sykdomshistorie er lang, det skal det ikke legges skjul på. Men hun er en stayer og har vist gang på gang at man kan «reise seg».

Førts møte med veterinær (utenom vaksinene) var etter en litt for ivrig lek med

bestevenninnen i ung alder. Nedre hjørnetann fikk en kraftig smell og måtte trekkes så fra den gangen har det blitt mange besøk hos Marianne og David på hospitalet med kuler både her og der. Men etter den største operasjonen for 7 år siden, da jursvulst nr. 5 var et faktum og sterilisering ble gjort har antall besøk blitt kraftig redusert. I skrivende stund er det en svulst på øyelokket som skal fjernes kommende uke men så er det altså lenge siden sist.

Kennelopphold og utlandreiser

Så årene fram til nå fylte 13 har vært fylt med mye aktiviteter. Hvor opplevelser og mestring, «flokktilhørighet» og selvstendighet har vært viktig. Fanny elsker som sagt mennesker og det «å være med». Men det har også vært ganger der hundehold ikke har latt seg kombinere med menneskers interesser, så noen kennelopphold har det blitt. Heldigvis ble det tidlig kontakt med Merete på Trosfast Kennel, på Hadeland (hun har dessverre gitt seg nå). Der har Fanny hatt mange fine sommeruker....hun sjarmerte seg fort inn hos jentene på gården og fikk mange fine turer i skogen, til stranden og på hyttetur. Det å reiser fra det kjæreste man har og overlate dem til andre er tøft, men i løpet av opp-

holdene kom det oppdateringer så man fikk da slappet litt av under solen.

Men Fanny har også løpt på utenlands jord; gått mange mil i alpelandskap, badet i asurblått vann, spist kjøtt av tysktalende kyr, hils på sauer som ikke snakket annet en fransk og kjent på den polske landsbygdens stekende varme.

I bobil har hun sovnet mil etter mil uten en lyd eller en klage... så lenge hun «får være med».

Status quo

Det har, som skrevet blitt mange mil i bil og på labber for Fanny. I dag er hun Grand Old Lady og fitt som få.

Vel er skiene lagt på hylla, El-cargosykkel er kjøpt inn og svømmeurene blir i temperert vann, for hun, som alle damer på den alderen, sliter med hofter, syn og hørsel. Men hun har en livsglede, tilstedeværelse og en iver vi rent kan misunne henne. Hun gir, som hun alltid har gjort, så mye varme til dem rundt seg hver eneste dag... tror sannelig ikke hun har vært sur en eneste dag i sitt 13 år lange liv.

Old English Sheepdog

- så mye mer enn "bare" en utstillingshund

• *Tekst: Anne Eva Aasland*

Med fare for lynsjing etter overskriften min, så vil jeg påpeke at jeg på ingen måte har noe imot utstilling. Det jeg ønsker å få frem er at svært mange som ikke kjenner til rasen har et inntrykk av at det er stort sett det som er fokus om man eier en slik hund. Etter selv å ha vært skeptisk, og blitt eier av OES for kun 4 år siden har det blitt et mål for meg å vise at denne rasen er så mye mer. Jeg har blitt så imponert over alle de gode egenskapene, at jeg likeså godt skaffet meg en til nå i juni. Nå er gjerne ikke leserne av dette bladet av de som må overbevises om det, men når jeg ble bedt om å skrive noe om vår hverdag med disse

fine personlighetene så ønsket jeg å forklare litt om min bakgrunn og bruk.

Jeg er oppvokst med labrador, men pga. sykdom blant familiemedlemmer ble vi anbefalt såkalt "røytefri" hund. For meg var dette et utfordrende valg da jeg samtidig ønsket meg hund av stor størrelse. Skepsisen var fremdeles stor da valget falt på Old English Sheepdog og det samtidig viste seg at de omtrent var umulig å få tak i. Jeg hadde dog lest meg opp masse på rasen og de ulike beskrivelsene på de forskjellige nettsidene hadde utvilsomt fasinert meg. Hvem kan motstå følgende: Det alltid gode humøret er noe som kjenner rasen, og de virker sjelden eller

aldri sur og mutt. Jeg overså glatt at stahet også er noe som konsekvent nevnes, men har utvilsomt fått erfare det.

Heldige omstendigheter gjorde at jeg kom i kontakt med Hanne Isaksen, og det hele ordnet seg bemerkelsesverdig kjapt. Valp ble hentet i Sverige, og jeg var bergtatt fra første stund.

Målet og ønsket mitt med hund i hus var en turvenn i fjellet, å kunne ha den med og “bruke” på jobb og selvfølgelig som en venn for familien. Jeg jobber for Sørlandet Sykehus på en avdeling for rusbehandling. Utfordringene til disse menneskene er mangfoldige, og jeg ble bedt om å skrive om en av disse “terapihistoriene”, men har så mange at jeg kan ikke velge en.

Bonuz (Dizznyz Laird Broch Tuarach), min 4 år gamle OES har utvilsomt skapt flere gode øyeblikk og minner for mange. En av pasientene fikk “kurert” sin redsel for hunder ved å tilbringe tid sammen med han, og få generell kunnskap om hunder. En annen pasient som ikke klarte å gå ut på grunn av sosial angst klarte gradvis eksponeringstrening med hjelp av Bonuz som følgesvenn. Han har opptil flere

ganger også hjulpet mange pasienter som har et stort aktivitetsbehov ved å stille opp både til tur og lek. Han er ellers en sjarmør som virker “samlende”/ “miljøskapende”, og han er like positiv til alle han møter. I slike situasjoner som på et behandlingssted møter en hund på mange ulike mennesker og situasjoner, og det er nettopp de egenskapene han/OES’n innehar som gjør at dette fungerer så godt.

Jeg har generelt et stort engasjement når det gjelder bruk av dyr i behandlingssituasjoner. Vi bruker aktivt et Inn på tunet tilbud også som en del av behandlingsopplegget. Det har heldigvis de senere år blitt forsket mye på betydningen av dette som viser stor helsemessig gevinst, så jeg har et håp om at det med tiden blir brukt i enda større grad enn i dag. Den siste studien jeg leste gav meg mye mening, og den handler om dopamin. Det viser seg at det å være i kontakt med dyr/stelle med dyr skaper ytterligere produksjon av dette hormonet.

Dette igjen kan redusere stress, depresjon, angst og høyt blodtrykk, noe jeg utvilsomt får se i situasjoner med pasienter og som de selv meddeler at de opplever.

Det som ligger mitt hjerte enda nærmere er hva vår kjære Bonuz (og nå også Bingo (Bethoven) på 4 mnd) gjør for vår familie. Jeg har 3 sønner som er svært glad i dem, og dette er utvilsomt gjensidig. De får verdifull erfaring med omsorg, og lærer dem å ta ansvar. Min mellomste sønn har Asperger syndrom, og for han så er Bonuz (og sikkert etterhvert Bingo) en solid støtte. Igjen så kan jeg nevne forskning, og som i dette henseende viser til at det å ha kjæledyr øker utviklingen av empati, sosiale evner og kommunikasjonsferdigheter. Dette er noe vi har fått erfare, og som utvilsomt har bidratt positivt for hele familien. Vi har blitt "frelst", og vil aldri ha noe annet nå enn disse store, klomsete, innpåsletne, stae, oversosiale, kjælnne, glade, tålmodige, lojale og vidunderlige hundene.

Stand Up Paddle for OES

Foto: Daniel Cimpeanu/Watersports Denmark

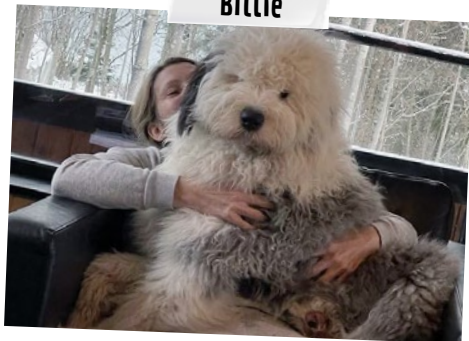
For første gang nogensinde har en Old English Sheepdog deltaget i et officielt SUP Race. Vi er stolte over at kunne vise OES racen også kan dette. MJ kan ikke lide vand, men vil gerne være på SUP med mig skriver Claus Gaarde-Nielsen fra Danmark.

SHEEP SHOTS

Er det rart vi elsker Old English Sheepdogs!?

Billie

Marley

Lucyboy

Sammy

Huldra

Leia

Billie fra Nesodden

• *Tekst og foto: Nora Olaussen Boijens*

Jeg heter Nora. Jeg er fjorten år og bor på Nesodden. Jeg har en OES som heter Billie. Vi hentet henne fra Torhild i juni 2021, da var hun ca. 10 uker gammel. Vi tok henne i bilen i Sørumsand og fra det øyeblikket var hun en del av vår familie. Hun tisset litt på fanget mitt i bilen, men var ellers helt rolig, og veldig, veldig søt.

Billie er veldig glad i melkeprodukter, og når jeg sier veldig mener jeg veldig. En dag kom jeg hjem til en tom kilo pakke med smør. Vi så litt rundt og så at Billie hadde noe gult rundt skjegget, lurer på hva det var. Lurte på hvor smøret ble av...

En gang var det lørdags godteri tid og noen hadde kjøpt ostepop, den lurte Billie mye på, hun luktet på den og bestemte seg for at den er grei å spise. Hun tar seg en og

hun knasker på den så det høstes gjennom hele huset. Etterpå har det blitt hennes store favoritt. Lager du noe mat i huset vårt kommer det med en gang en stor svart snute som skal se hva du lager. Noen ganger får denne snuten en liten bit av hva som blir laget. Hvis det er noe sunt som grønnsaker, blir det spyttet ut på bakken. Men hvis det faller på bakken spiser hun det uansett hva. Men hun er ikke tykk altså!

Hun er veldig kresen på for. Da er det kun Frolic, vi prøvde å kjøpe noe annet men det er ikke det samme. Det skal kun være Frolic. Bein og kjøtt er det beste hun kan få. Vi er en storfamilie som bor sammen – tre generasjoner, og det er alltid noen som har noe å gi Billie – kos og snacks. Hvis hun skal ha kjøtt er det frostent rått fåriskål kjøtt som er best, det er det også bein i. Det som ikke var så fint var når vi kjøpte vill-

vin øre på dyrebutikken. Billie likte det, men den lukten altså.... Da er det bedre med ostepop!

Så er det den pelsen da. Det er ikke enkelt på å ta vare på den. Vi veksler mellom lang og kort klipt, men når vi klipper henne tar det jo bare en kort måned så er all pelsen tilbake. Vi har vært to ganger på frisøren. Den ene gangen nektet de å klippe henne fordi hun hadde så mye pels. Den andre gangen kom hun hjem og så ut som en veldig posh puddel. Så nå tar vi heller og friserer henne hjemme, og da er det nok pels klippet av til å lage en ny hund. Man trenger god tid til børstning hvis man skal ha lang pels på henne, det setter seg fort noen floker. Vi prøver. Men når vi ikke klarer det, og klipper henne, så trøster vi

oss med at hun har mye mer energi og er veldig leken når hun er kortklipt.

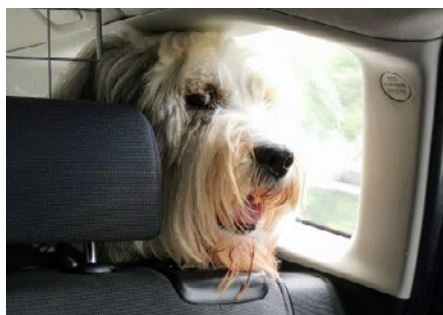
I fjor var Billies første vinter. Snøen syntes hun var veldig spesiell, hun sto et minutt og bare keik og prøvde å duppe tærne, men etter noen minutter hopper og ruller hun seg rundt i snøen. Hun elsker vinteren for da får hun kjølt seg ned på grunn av den tjukke og varme ull pelsen. Snøen er ikke bare god får å kjøle seg ned, men å spise og at det smelter i munnen hennes syntes hun er super kult. Isen er hun og veldig glad i, spesielt når den er god og den knasker når man spiser den. Men når isen er på bakken er det en annen historie. Hun sklir hele tiden med isen på bakken.

Turene med Billie er alltid veldig koselige. Alle skal hilse på henne og hun hilser alltid tilbake. Når hun ser noen andre gå mot oss på veien stopper hun og ser om de vil hilse med henne, og hvis de vil er hun den gladeste hunden som finnes og hvis ikke fortsetter hun bare å gå. Hun er glad i både korte og lange turer, og når man går med henne merker man ikke hvor lenge man har gått.

Den som sier at lykke ikke kan kjøpes
for penger har aldri eid en

Old English Sheepdog

• *Tekst: Mona Sæbo*

Fra den dagen Jessica (Old Dream's Easy To Love) kom hjem til oss har hun satt farge på tilværelsen. Hun har bestemte meninger, er avhengig av griseører, tåler måtelig med lydighetstrening, brumler høyt og tydelig, teller biler når vi kjører og elsker alle i familien. Logrende hale og gledeshyl er daglig kost hos oss.

Jessica sin favoritt aktivitet er bil, eller nærmere bestemt å telle biler når vi kjører. Hun snur seg etter alle bilene og når det kommer en lastebil er det nærmest juleaften. Vi bor i Bø i Telemark så bortsett

fra mange rånere er det jo begrenset med trafikk, så lykken er de gangene vi er på langtur til Oslo eller Kristiansand. Hun tror nok det er jobben hennes og den tar hun alvorlig. Selv etter at hun hadde vært i narkose og operert ut en knekt tann klarte hun å telle bilen hele veien hjem fra Hønefoss. Vi måtte flire litt da vi så at selv om hun sank litt sammen var hun stadig på jobb.

Jessica blir 13 år til sommeren. I sin ungdom har hun vært innom litt utstillinger, rally lydighet og agility. Hun er kullsøster til Ema og var på langt nær så god, men vi fikk oss et par feilfrie løp i de

enkleste klassene. Med en eier helt uten løpskapasitet skal vi si oss fornøyde med det. Jessica elsker agility og det et noe vi vil anbefale til alle hunder.

Jessica har hele tiden hatt en liten søster som heter Ulla (Bichon Havanaise). Ulla pleide å krype inn i pelsen til Jessica når det vær kaldt og de har hatt mye glede av hverandre. Ulla ble dessverre alvorlig syk sist høst og da vi måtte si farvel til henne sørget Jessica lenge etterpå. Det er både rørende og trist å se hvor mye kjærighet de har til hverandre og hvor stort savnet blir når de ikke kan være sammen lenger. Men nå har vi bestilt en ny OES valp som skal flytte hjem til oss. Det er en hann etter Amy og vi gleder oss veldig. Den nye valpen vil sikkert bli lært opp i biltelling m.m.

Vi har også en hest så vi er i stallen hver dag. Hesten vår Kevin, som jeg har hatt i 30 år, blir da introdusert til OES nr. 3. Før Jessica bodde jeg i Danmark og fikk min kjære Toya fra Kennel Fluffy. Når man først har hatt en OES er det en livslang kjærighet. Jessica har vært med mye på ridetur og det er fascinerende å se på sam-

spillet mellom henne og Kevin. Han kan være litt pysete når vi rir i skogen. Noen ganger stopper han opp og hjerte hans slår så hardt at jeg kan føle det i kroppen min. Da pleier Jessica å løpe forbi slik at hun går først. Som på et signal går pulsen til Kevin da rett ned og han går lykkelig videre. Trygt å ha med egen ulv i skogen tror vi han tenker.

Som voksen dame har vi startet med alternativ trening som vanntredemølle og svømming i varmebasseng. Ellers består dagene av bil-telling, stall, griseører morgen og kveld, små turer, litt børsting og masse kjærighet. Jessica er verdens beste hund og vi er evig takknemlig for at hun fikk flytte hjem til oss.

Old English Sheepdog i huset igjen etter 30 år!

• *Tekst og foto: Susan Helling*

Fantastisk, vi har igjen fått oss en Old English Sheepdog i huset etter 30 år! Den minneverdige dagen 21.02.2022 kl. 15:53 ringte Eva Sjöden og meddelte at hun hadde reservert en liten OES gutt til oss, som var klar for henting 26.02.2022. Det ble en meget hektisk aktivitet og mange gledeshyl før avreise til Vikbolandet, Sverige.

Sjarmtrollet fikk navnet Bobby (på stamtavlen Old Sheeptorps Dandelion) og vår Løwchen valp Billy ville være med for å studere nærmere dette nye individet, som skulle bli hans store lillebror. Guttene (B-gjengen) ble gode venner og det er full rulle med lek, moro og rampestreker hele dagen.

Den nydelige, morsomme, aktive, rampete, kosete OES valpen Bobby sjarmerer alle og han har mange interesser. Tygge på skoene til våre gjester, rote i søppelsekkene og kleshyllene, rive i stykker aviser og kartonger og rydde bort maten fra bordet. Han foretrekker gjørmebad framfor dusjen og graving i blomsterbed er en morsom hobby for Bobby!

B-gjengen blir med meg på jobben hver dag og de er selvfølgelig meget dyktige og effektive assistenter. Bobby er en selvutnevnt sjef over alle sjefer og har som oppgave å dressere menneskene. Avdelingslederen på jobben må oppføre seg ordentlig, hvis ikke blir han dradd i buksebeinet!

Den litt spesielle grunnen til at vi fikk vår aller første OES er som følger: Det

var en gang på 1970-tallet at jeg og min mor ønsket enten en spranghest eller en liten pusekatt som kjæledyr! Diskusjonen endte med at en Old English Sheepdog, Bobolina født 5.januar 1971, kom til oss i stedet.

En flott, smart, sprek hund, som var med på alt. Fjellklatring (besteg Snøhetta), løp bak hestene på ridetur og var konge i skiløypa. Alle måtte vike unna i løypa når hun kom labbende! Bobolina prøvde seg også på å gjete geiter, men det hele endte med at geitene gjette/jaget bort gjeteren!!

I 1973 fikk Bobolina 9 stk nydelige valper. Dessverre viste det seg at hannhunden, som vi ble anbefalt å bruke, ga 80% hof-tedysplasi. Uansett var det litt av en opple-

Øverst: B-gjengen, Billy og Bobby. Sherina i 1985. Under: Bobolina med to av sine valper i 1973. Sherina elsket å være barnevakt.

velse å ha disse små nøstene løpende rundt i hus og hage.

Sherina, vår andre og siste Old English Sheepdog kom til oss i 1982. Hun elsket å være barnevakt for småbarna og hadde som hobby å grave ned sine matfat. Ellers hjalp hun mine venninner med å sjekke opp mannfolk på byen på grunn av sin store tiltrekningskraft.

Det har nå gått 30 år siden Sherina forlot oss og konklusjonen blir da at «Dagene blir ikke helt de samme uten» OES og «kaffe og OES kurer gruff»!

Everyone Loves Poncho

• *Tekst: Sofía Tirado González Roxenstål*

Poncho or Ponchito bebe I like to call him. May 11 he is going to be 7 years old.

My husband (Denny) and a friend took a two days trip to Denmark to pick him up. He was born with the name HERO (Beautiful Litledog Age of Heroes), that was the name that granny Maria gave him. When William (our son) saw pictures of these dogs he said that they look like they have a poncho on them. When we told William, that Denny was on his way to pick one up, he decided that his name was going to be Poncho.

Poncho came to us as a blessing. Our son was soon going to start elementary school,

and my husband and I thought that William needed a friend.

From day one he has been calm, curious, and full of love. He loves to be included in all that involves hugs and kisses. He hates to be brushed and absolute hates whatever hair band you try to put on him to help him see. He hides in the most estranges places and getting wet is not his favorite thing.

Trips with the whole family are his favorite thing and when walking, William is his priority. Meeting small friends are uncomfortable, they make too much noise. Meeting other animals are just a curiosity, he just observes them. We do not admit it but going out with him for

walks or trips is a chance for us to show him off. He steals smiles and hugs from everybody we meet. Children are the first ones that want a hug (the big teddy bear) and try to find his eyes because they think that he does not have.

Bread that mommy makes is his favorite, carrots or other healthy treats are to play with. Poncho loves to announce the whole house that daddy is back from work (that means a little trip out to sniff around) and when big brother is back from school (he gets something from his lunch box). He has been with Denny while at work to some caring homes to help some people. He steals the show, it is easy for them to receive treatment and forget everything

for just some few minutes. They just want to touch him and cuddle with him even if he is big and heavy. A trip to Oslo Akerbrygge in Summer to have an ice cream and his picture taken by Asian tourist fills us with pride because he just stands out from all the other tourist attractions. It is a chance to talk about him and how wonderful these dogs can be.

Poncho helps mommy with her anxiety episodes and helps her feel save when daddy is away at work. Poncho is a friend a family member a companion, YES! He is messy and he smells sometimes, but as long as he is healthy and smiles and shows that he is happy, we do not care.

SHEEP SHOTS

OES i Vest treff i Stavanger

**Nyttig å vite om
Old English Sheepdogs**

Old English Sheepdog i Norge

Det er viktig med raseklubb

Diane har domt mange spesialutstillinger for OES, her fra OES spesialen 2020 i Tyskland.

Med 2020 bak oss gleder vi oss alle til dette nye året og til friheten til å gjøre de tingene vi elsker. Min lidenskap er hunder og hundeutstillinger. Det er en god anledning til å komme sammen med venner og nye bekjente om kjærligheten til, av alle ting - Old English Sheepdog.

• *Tekst: Diane Andersson*

Hundeutstillinger er en fin anledning for nye utstillere og de som kanskje ser etter en valp, til å snakke med oppdrettere og eiere om hva det vil si å eie og pleie en OES. Dette er en rase som krever regelmessig børsting og kanskje ekstra rengjøring av huset når de kommer inn fra tur med skitne, våte poter, men fordelene ved å eie

en OES oppveier langt den ekstra tiden det tar å ta vare på dem.

Et flott sted å begynne å vise hund, er på en spesialutstilling hvor du kan treffe mange med samme interesse, og få hjelp og dele erfaringer med dem. Hundene får også sosialisere seg og ha det gøy. Dette er veldig viktig for en OES. De er smarte og trenger å bli trent i tidlig alder til å være rundt mennesker og andre hunder. En spesialutstilling er det perfekte miljøet for dette. Det er også det perfekte stedet å lære hvordan du skal ta vare på hunden din fra de som har mange års erfaring. På spesialutstillinger som på alle andre utstillinger vil du få en dommervurdering av hunden din sammenlignet med standarden. Dette er nyttig hvis du bare lur på hvordan

hunden din oppfyller raseegenskapene, eller hvis du vurderer å bruke den i avl i fremtiden. Det er ingenting som gir større glede enn å ha et kull og det å holde en valp for første gang. Den vanskelige delen er å skilles av med dem og se dem reise til sine blivende hjem, men de husker deg alltid som deres "første mamma" selv etter hvert som årene går.

Fordi vi elsker rasen vår og vil at den skal blomstre, må vi også bevare raseklubben vår, NOESK. Det er den eneste måten vi kan beskytte og bevare denne rasen vi er så glad i. Den holder oss som raseentusiaster sammen og lar oss sette mål for fremtiden og overvåke helsen og velferden til hundene våre. Vi trenger NOESK for å samle inn og organisere data og helseresultater for å sikre at rasen vår kan være så sunn som mulig. For å utføre dette arbeidet trenger vi at alle medlemmene tar steget opp og hjelpe på alle måter de kan, selv om det bare er å være et lojalt medlem. Jeg var aktiv i klubben i mange år i forskjellige verv. Vi har alle forskjellige styrker og talenter. Her er ingen jobb for liten. Å støtte opp om vår spesialutstilling er en måte å holde liv i klubben på og å arbeide for å bevare og beskytte rasen. I England har OES stått på en overvåkingsliste over raser som er utrydningstruet. Det er en fryktelig tanke for alle oss som elsker disse hundene våre.

NOESK har gjennom årene vært et samlingspunkt for eiere som i klubbregi har deltatt på workshops om børsting og stell, gått turer og hatt treff sammen, hatt utstillingstrening og mange andre aktiviteter. Bladet har også vært med på å samle klubben. Uten en klubb er fremtiden for rasen vår i fare. Vi må ta vare på rasehunder og

Diane like etter hun flyttet til Ohio med sine fem champions. Fra venstre Likeabear Annes Choice, Likeabear Bobbing Along, Likeabear Attention Please, Simberdale My Fair Lady of Raynham og Likeabear Blueprint.

vise hvor sunne og lykkelige de er. Jeg er ganske sikker på at de fleste av dere, etter den vakre pelsen, valgte en OES på grunn av temperamentet. De gjør oss lykkelige hver dag. Jeg sier alltid at når du ser i øynene på dem, ser du en klovn som venter på å underholde deg.

Old English Sheepdogs er den eneste rasen jeg har eid i mitt voksne liv, siden 1969. De har gitt meg så mye glede og har vært ved min side gjennom både gode og dårlige dager. De er smarte, hengivne og har etter min mening mer empati enn noen annen rase. Jeg har hatt verv i NOESK og Old English Sheepdog Club of America siden 1972 for å gjøre mitt til å beskytte rasens fremtid.

Jeg er spent og bæret over å ha blitt invitert til å domme 50-årsjubileumutstillingen. Jeg håper at så mange som mulig blir med og feirer denne historiske dagen i Norge.

Valpenes utvikling i bilder

Hva skjer i valpens liv fra de blir født og til de er flytter ut ved 8-9 ukers alder? En utrolig reise har startet.

- *Tekst: Ingebjørg Agerup*
- *Foto: Ina og Nils Henrik Agerup*

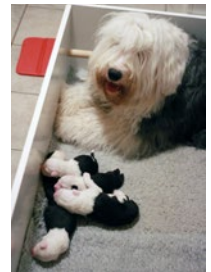
Et valpekull er født

Et nytt valpekull ser verden. Fødselsvekten var fra 230 - 400 gram. Moren produserer masse melk og de små vindunderene er ivrige i melkebaren. Valpene legger på seg godt i løpet av de første dagene. Et nytt eventyr har startet og de neste par månedene byr på mye kos.

1 uke gamle

Foreløpig er det fred og ro som gjelder i valpekassen. De spiser, sover og drømmer samt får stell og vask av moren. Pigmenten på nese og lepper kommer stadig tydeligere frem. Valpene åler seg rundt i kassen og det er ikke så lenge til de begynner å kunne gå.

2 uker gamle

Klørne begynte å blitt veldig skarpe, så de har blitt klippet for første gang. De har også fått sin første ormekur. Nesene blir sortere og øynene åpnes snart. Valpene er også ivrige på å lære seg å gå. Luktesansen er upåklagelig, nå kan de lukte at moren er i nærheten av valpekassen.

3 uker gamle

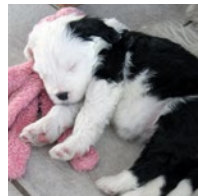
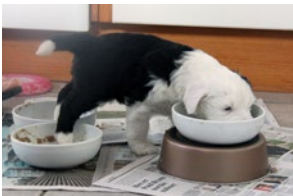
Valpene har oppdaget at det er lekekamerater i kassen og har så smått begynt å biteleke. Den spennende sosialiseringsperioden starter nå. En periode som varer til de er 12 til 16 uker. Dette er den viktigste perioden i valpens liv. Valpene har også begynt å få litt ordentlig mat. De får grøt 3 ganger om dagen. Maten smaker godt og spesielt godt er det å slikke hverandre etterpå. Noen har så smått fått litt tenner. Men fortsatt bruker de mest tid til å sove og vokse!

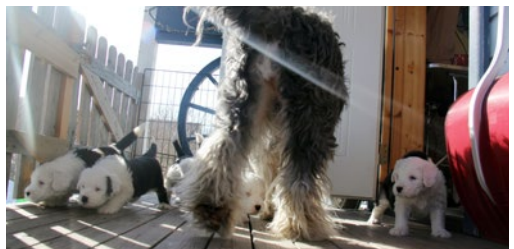
4 uker gamle

Familie, venner og ikke minst de spendte valpekjøperne har begynt å komme på besøk. Valpene har flyttet ut av valpekassen. De er veldig fornøyd med å kunne springe rundt. Det er ekstra hyggelig å ha dem rundt beina, akkurat som OES flest. Valpene får i tillegg til grøt fortsatt mye melk av moren. Til sammen har valpene lagt på seg 10 kg. Den herlig valpepelsen kosebørstes.

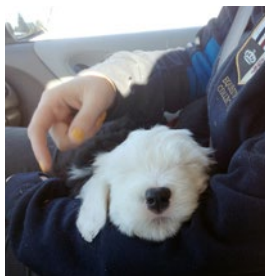
5 uker gamle

For vintervalpene har det heldigvis blitt mildere i været så de kommer ut i korte perioder. Det er rundt 0 grader ute, men det er sol og ikke så mye vind og de har en god tykk pels. Valpene synes det er veldig gøy å springe rundt. Ute er det mange nye leker, lukter, utfordringer og naboer som stikker innom. Valpene øver seg også på å gå med halsbånd.

6 uker gamle

Valpene har vært mye ute. De har vært i innhegningen sin, men også ute og utforsket den store hagen sammen med moren. Valpene setter pris på besøk. En og en valp har også fått utforsket nærmiljøet med biler, sykler, joggere og andre hunder. Etter mye lek og aktiviteter er det godt å komme inn å slappe av. De små sover nå søtt hele natten gjennom.

7 uker gamle

Valpene er blitt tunge og veier mellom 5-6 kg. Kullet har vært hos veterinæren og tatt helsesjekk og øyenspeiling. Første vaksine fikk de også. Valpene får fine erfaringer en og en. Både med bilturer og aleneturer i forskjellige miljøer. Vi har også hatt de nye steder i huset, som de ikke har opplevd før, en og en. Alle er svært sosiale og synes det er svært moro og utforske nye steder.

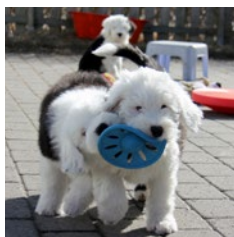
8 uker gamle

Valpene har hatt besøk av to snille aussie tisper, slik at valpene fikk se at ikke alle hunder er svarte og hvite. Ute har valpene også begynt å lære innkalling, noe de syntes var veldig gøy. Det er mye lek ute og valpene storkoser seg sammen.

9 uker gamle

Valpene har nå også fått hver sin familie som de flytter hjem til. Alle valpekjøperene gleder seg veldig. Valpene får sitt første bad og er nyfønet ved levering. De første nettene hjemme hos de nye familiene går veldig fint. Å holde kontakten med de nye eierne er hyggelig - spesielt å treffe dem igjen på OES treff.

Børsting og pelsstell

Hva trenger jeg av utstyr?

• *Tekst: Ingebjørg Agerup*

Flokene kommer snikende fra 6 måneders alder og det er snart klart for det første pelskiftet der all valpepelsen skal av. Da det er nå man får igjen for å ha lært valpen å ligge stille på bordet å bli børstet spesielt på labber, mage, hode og ører.

Pelsbytter er krevende og vi har alle vært der hvor vi har mest lyst til å gi opp. I børstingen er det viktig at man går igjennom hunden systematisk og å godt utstyr. Når du børster en OES skal du børste så du er sikker på at du kommer helt ned til huden.

Det kan legger seg et filtlag i bunnen som det er lett å overse.

Hold børsten lett i hånden og ikke bruk makt, men la børsten gjøre jobben. Floker kan løsnes ved hjelp av tommel og pekefinger på hver hånd. Riv dem opp fra side til side og børst ut løse hår.

Når du børster hunden er lurt å spraye litt med vann for å unngå at den blir statisk. Man kan også blande i litt balsam for en enklere børstejobb.

Det finnes et hav av børster, kammer og karder i forskjellige fasonger. Dette er

hva du trenger å ha som basic til din Old English Sheeppdog:

1. Stålbørste

Alle OES eiere må ha en god stålbørste. Den skal ikke ha tupper på endene, slik som noen menneskeborster har. En stålbørste blir slitt - så husk å bytte den ut når eventuelle pigger brekker eller bøyer seg. Jobben blir vanskeligere med en ødelagt børste og pelsen blir ødelagt. En stålbørste skal være myk og gli lett gjennom pelsen. Med lange pigger kan det være lettere å komme helt til bunnen av pelsen.

2. Kammer

Kammer kommer med ulik mellomrom mellom tennene. Finn en som er god å holde i og med avrunde pigger. En fin kam med tett tenner er perfekt å bruke i skjegget. En kam med lengre mellomrom kan brukes på resten av kroppen.

3. V-rake

V-rake er en kam som er god på floker og tøfler. De to radene med tenner fjerner

forsiktig floker selv uten å bruke makt. Et must til å fjerne død pels i pelssikfter. Hvis raken brukes forsiktig vil den ikke ødelegge pelsen, men bare fjerne flokene.

4. Mason Pearson

Mason Pearson er en engelsk kvalitetsbørste, børstenes Rolls Royce. Den er laget med en blanding av nylon og naturbust. Derfor er den veldig dyr, men dette er børste som vil vare hele hundens liv. Denne børsten kan brukes på hele hunden og er veldig skånsom å børste med. Man må være ekstra nøye så man kommer helt til bunns med denne børsten. Børsten stimulerer hårbunnen og øker blodsirkulasjonen til røttene. Børsten hjelper til å spre hårbunnens naturlige oljer til lengdene, hvilket gir håret styrke og vakker glans.

5. Saks

En god saks er også viktig. En OES skal i utgangspunktet ikke klippes, men det er viktig å klippe godt rundt rompehullet og tissen slik at hunden kan komme til å slikke seg ren. Føler man at hunden tisser på pelsen kan man også klippe mere på magen og mellom bakbena.

6. Potesaks

Det er viktig å holde pelsen mellom potene kort. Det kan lett floke seg her og om sommeren kan det sette seg småstein i knutene og om vinteren samler det seg lett isklumper i pelsen. Pelsen her fortere enn du tror. En potesaks er en liten saks med avrundt tupp, så du ikke kommer til å stikke hunden å få klippet helt inntil huden.

7. Potetrimmer

Istedenfor å bruke saks mellom potene kan du investere i en elektrisk potetrimmer. Den er veldig enkel å bruke og halvveier tiden, selv på sprellende hunder.

Klar for børstestund på trimmebordet.

8. Kløklipper

Det er viktig å lære valpen at klørne skal klippes. Det er viktig at klørne holdes korte, da lange klør kan føre til at hunden får feil ganglag. En god og skarp kløklipper med godt grep er derfor verdt å investere i. Husk å klippe ofte når valpen er liten, slik at den vender seg til det.

9. Ørenappetang

En OES får også mye pels inne i ørene. Her kan det også lett bli floker. Så det er

viktig å få dradd ut pelsen slik at øregangen ikke blir tett med hår. Dette gjøres lettest med en ørenappetang. Man kan også ta litt talkum eller lignende på fingerene slik at man får tak i hårene og nappe de ut. Ta litt og litt gjerne allerede fra den er valp slik at hunden lærer å godta det.

Bord

Lær hunden å ligge på siden allerede når den er 8 uker gammel. Til å begynne med kan du gjerne sitte å ha den på fanget. SNU den rundt og rundt og børst litt her og der. Ikke bare på ryggen og oppe på hodet hvor det er lettest å komme til, men børst mye på ben og labber slik at hunden lærer dette. Etterhvert er det lurt å ha hunden på et bord, det vil spare ryggen din. Et børste- eller trimmebord bør være minimum 90 x 60 cm. Noen bord har hjul så det er lettere å få med seg på utstilling. Avanserte bord kan justeres på høyden.

Det å følge et system kan være smart. Noen starter på hodet og jobber seg oppover andre gjør det omvendt. Eller liker du å sette deg et mål fra gang til gang? Bare ikke gå i fellen med å børste kun det samme området hver gang,

Trenger du hjelp? Tar flokene overhånd? Det er hjelp å få. Ta kontakt med oppdretter, styret i klubben, på klubbens facebook side, møt opp på et treff. Vi har alle vært der hvor vi føler at pelsen tar overhånd. Det er alltid mye å lære av erfarne børstere og de har alltid lyst til å stille opp for deg, tro det eller ei.

Lykke til! Husk at pelsstellet er en del av pelsterapien. Kanskje kan du multitask? Sette på en lydbok, høre på podcast eller god musikk samtidig som du børster?

6

tips

- til en renere OES hannhund

- *Tekst: Amilia Helin*
- *Foto: Ivan Mikkelsen*

Hur håller man en hanhund ren? Jag har faktiskt ingen aning, själv har bara haft lortgrisar. Min hane Accio lyssnar till och med på smeknamnet Grisen. Däremot har jag genom åren lärt mig ett par tips och trix som underlättar vardagen.

- Hygienklippning. Jag brukar klippa lite av pälsen på magen och även under svansen. Även om hunden är i fullpäl är det smidigt att göra. Viktigt att tänka på är att inte raka på dessa ställen, då det lätt orsakar irritation på huden.
- Vatten på en gås. Att använda en olja eller liknande på ställen där det brukar komma kiss, tex insidan lår och mage, gör att det enklare rinner bort och huden mår bättre.
- Om det luktar mycket från hunden, den slickar sig mycket eller det droppar från snoppen kan det vara förhudskatarr. Det finns speciell tvätt att köpa på apotek och i en del djuraffärer.

- Håll skägget torrt i den mån det går. Om hunden alltid går med blött skägg eller har hudveck på läpparna kan det bildas bakterier och/eller svamp. Klipp pälsen från vecken och köp ett bra, djuprengörande schampo till skägget. Tänk på att alltid torka riktigt torrt efter tvätt!

- Är det andedräkten som är dålig? Hunden kan lukta illa från munnen med, vilket kan bero på många olika saker som alla inte är farliga. Däremot är det väldigt viktigt att sköta tandhälsan på hunden och hålla god koll på tänder, tandkött med mera. Tänderna är en vanlig orsak till dålig andedräkt. Bli det en radikal försämring ska veterinär kontaktas, då det kan vara ett symptom på annan sjukdom.

- Fråga en vän. Ofta är ens funderingar och problem varken märkliga eller unika. Det finns alltid hjälp att få, bara man vågar fråga!

56 OES var samlet til klubbens 50 års spesialutstilling 21. mai 2022 i Vestby.

Hvor mange Old English Sheepdogs har vi i Norge?

De siste 13 årene, fra 2010 og frem til i dag er det født/kommet 162 Old English Sheepdogs til Norge. Av disse er kun 60 norskfødte, mens 63% er importert fra andre land.

- Tekst: Ina Agerup
- Foto: Rune Gundersen

Old English Sheepdog er en svært liten rase i Norge. Man kan tro at det er rundt 115 OES i Norge pr i dag (*april 2023*). Noen av de norskfødte OESene i perioden er solgt til utlandet og flere har reist til hundehimmelen. Det er flere OES-eiere som har to eller til og med tre hunder.

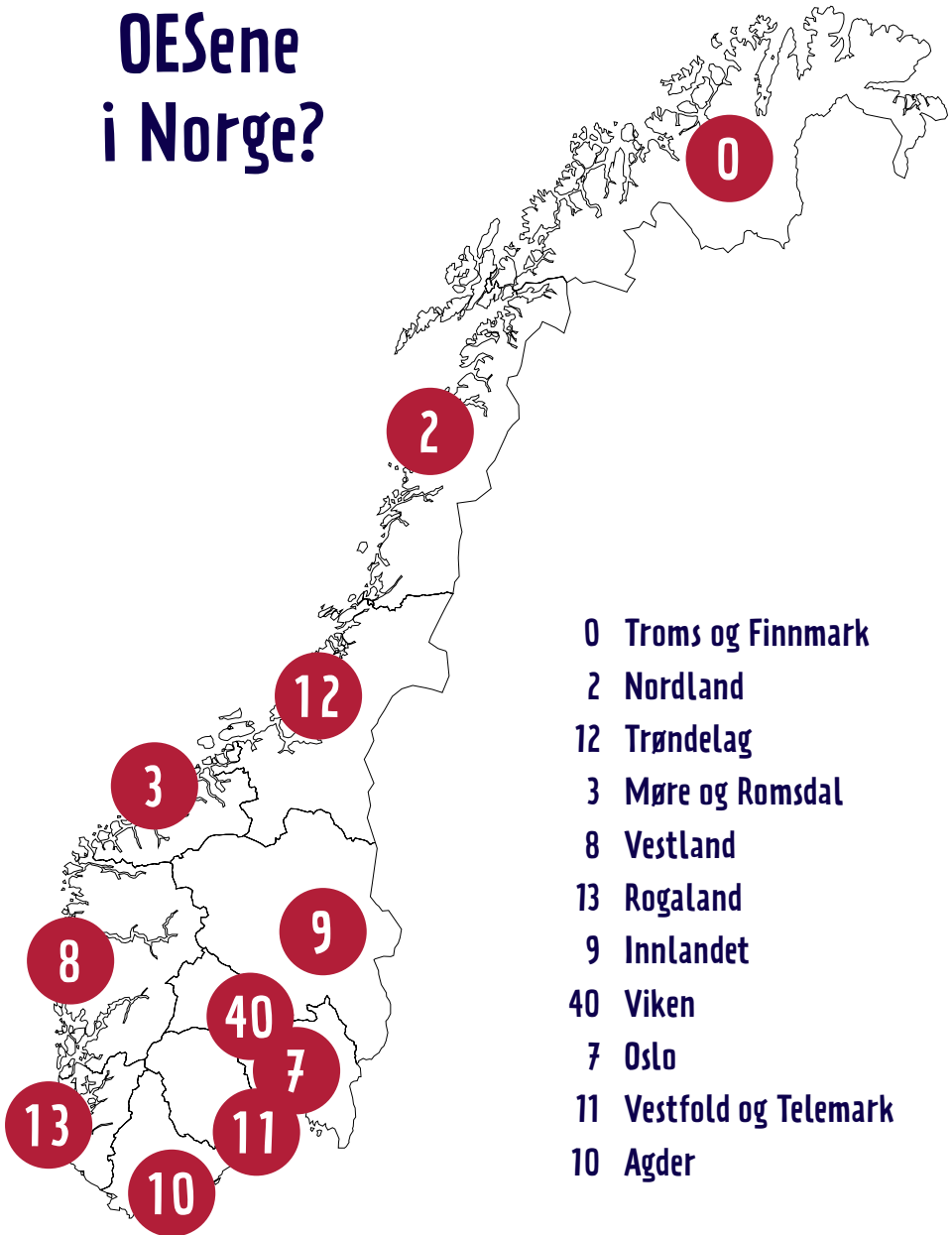
Tallene er hentet fra Norsk Kennel Klubb sine registreringstall og OESer jeg har klart å spore opp over det ganske land. Hvis alle importer hadde blitt omregistrert hadde det vært lettere å få en helt riktig oversikt over populasjonen. I Danmark er det blitt registrert 259 OES i samme periode og hele 290 i Sverige.

De siste 13 årene er det født 10 kull med til sammen 60 Old English Sheepdog valper i Norge. Valpene er fordelt på 8 forskjellige oppdrettere, fra Bergen i vest til Ytre Namdal i nord.

ÅR	KENNEL	ANTALL VALPER
2022	Asticlown	8
2021	Torhild Pettersen	8
2017	Wenche Haugen	7
2017	Lyntoppen	6
2013	Old Dream	5
2013	Wenche Haugen	4
2010	AnKaWo	5
2010	Bobbyclown	5
2010	Old Dream	6
2010	Twinklestars	6

Norsk Old English Sheepdog Klubb har i 2023, 100 medlemmer. Klubben har også flere medlemmer fra både Sverige, Danmark, England og Belgia.

Hvor bor OESene i Norge?

0 Troms og Finnmark

2 Nordland

12 Trøndelag

3 Møre og Romsdal

8 Vestland

13 Rogaland

9 Innlandet

40 Viken

7 Oslo

11 Vestfold og Telemark

10 Agder

En friskere bestevenn

DogVitality®

DogVitality® for mage og tarm

stabiliserer mage og tarm-funksjonene og sikrer deg en frisk og vital hund. Effektiv mot slapphet, redusert matlyst, unormal avføring og dårlig fordøyelse.

DogVitality® for ledd, bevegelighet og stivhet

Gjør godt for ledd, opprettholder bevegelighet, godt mot stivhet. I tillegg bidrar kapslene ved røyting og gir blank pels og myke poter.

DogVitality® med omega-3 og B-vitaminer

gir dobbel effekt i forhold til en tilsvarende topp omega-3.

www.dogvitality.no

Gentester for Old English Sheepdog

Du har kanskje sett at det annonseres med at avlshunder er testet for en rekke sykdommer. Noen av disse er gentester og gir ofte er lang rekke med ganske uforståelige bokstaver og tegn. PCD +/- EIC +/- MDRI +/- CA/HA +/- DM +/-? Hva betyr alt dette? Har det noen betydning for din hund?

• *Tekst: Ingebjørg Agerup*

Det finnes en rekke sykdommer som er av større eller mindre stor betydning for rasen. Noen av disse er genmutasjoner som det er utviklet gentester for å kunne påvise. De som er nevnt over er alle autosomal-recessive sykdommer. Dette betyr at en hund må arve to kopier av et unormalt gen (en fra sin mor og en fra sin far) før helsen påvirkes. En hund som bare arver en kopi av det unormale genet (fra moren eller faren) vil ikke ha tegn på sykdommen, men vil være bærer og kan overføre genet til eventuelle avkom.

Hunden diagnostiseres slik:

+/+ = fri (hunden har arvet to frie gener)

+/- = bærer (hunden har arvet et friskt gen og et mutert og vil ikke selv få sykdommen)

-/- = affisert (hunden har fått to muterte gener og har dermed sykdommen)

De forskjellige sykdommene det er vanlig å teste for er:

MDRI

MDRI står for Multi-Drug Resistance. Det betyr intoleranse for en rekke legemidler og er en arvelig mutasjon som kommer av en mutasjon i MDRI-genet. Genmutasjonen forekommer hos en del gjeterhunddraser, og krysninger med disse. Hunder med genmutasjonen vil ved bruk av visse legemidler som f.eks Ivermectin (parasittbehandling) få en opphopning av legemiddelet i hjernen. Hjernen klarer ikke å pumpe legemiddelet ut igjen og det vil da føre til skade på nervecellene. Symptomene vil komme fra sentralnervesystemet etter at legemiddelet er gitt. De kan variere fra forlenget effekt av legemiddelet, til skjelvinger, anoreksi og økt spyttproduksjon, men også blindhet, koma og død.

PCD

PCD står for Primary Ciliary Dyskinesia. Dette er en arvelig og dødelig dysfunksjon som går på strukturen og funksjonen til flimmerhårene i luftveiene og andre steder i kroppen. Hos en valp eller unghund som lider av PCD vil flimmerhårene ikke gjøre jobben sin. Mangel på koordinering og ineffektivitet hos flimmerhårene fører til for dårlig transport av slimet. Dette fører til at hunden vil hoste, pipe i brystet, nyse og etter hvert som slimet blir liggende og irritere utvikles det infeksjoner i luftveiene. Hunder med denne sykdommen dør oftest som små valper, noen få har blitt et par år, men da med gjentakende alvorlige

luftveisinfeksjoner.

EIC

EIC står for Exercise-induced collapse. Exercise (trenings) Induced (utløst) Collapse (kollaps). Denne tilstanden fører til en defekt i nervekommunikasjon under intens trening som gjør at hunden kolliderer. Hunden vil vise tegn på bensvakhet etterfulgt av fullstendig kollaps etter 5 til 20 minutter med anstrengende aktivitet. Alvorlighetsgraden kan variere. Alvorlig berørte hunder kan kollapse med mild trening - andre hunder viser kun kollaps-episoder sporadisk. De første kliniske tegn blir vanligvis lagt merke til mellom 5 måneder og 3 år, men kan også vises senere i livet.

CA/HA

CA/HA Står for Hereditary Ataxia. Denne sykdommen er forårsaket av en mutasjon i RAB24-genet. En Hereditary (arvelig) genfeil i Cerebellar (lillehjernen) som gir Ataxia (forstyrrelser i gangen). Berørte hunder vil vise de første tegnene i en alder mellom seks måneder og opptil fire år. Kliniske tegn er tap av balanse, lett ukoordinert gange og skjelvninger, som senere utvikler seg til alvorlige gangforstyrrelser hvor hunden ser ut som den ikke vet hvor beina skal plasseres.

DM

DM står for Degenerativ Myelopathy. Det er en mutasjon i et gen som heter SOD1. Dette påvirker ryggmargen hos eldre hunder og bryter vanligvis gradvis ut på hunder mellom 7-10 års alder. Sykdommen starter ofte med tap av koordinasjon og ustøhet i hundens bakpart, ofte i ett av bakbeina av gangen. En affisert hund kan typisk «sjangle» med bakparten under bevegelse, eller trekke bakbeina etter seg.

En affisert hund står ofte med bakbeina tett sammen, og kan også stå «på knokkene», dvs med foten bøyd under uten å rette dette opp. Dette er fordi de ikke selv kan føle hvordan foten holdes. Sykdommen bryter ned den hvite substansen i ryggmargen. Den hvite substansen inneholder nervefibre som overfører bevegelsesbeskjeder fra hjernen til lemmene, og følelses/sensoriske beskjeder fra lemmene tilbake til hjernen. Nedbrytningen skjer både i «isolasjonslaget» rundt nervecellere; myelinet, samt i selve nervecellene. Ettersom sykdommen utvikler seg, vil bakparten gradvis bli svakere til hunden ikke lenger kan gå, og ender med lammelse av bakparten. Sykdomsforløpet kan ta rundt ett år. Inkontinens kan også oppstå som en konsekvens av lammelsen, og hvis sykdommen får utvikle seg fullt ut vil det også oppstå svakhet i forlemmene. DM er allikevel ikke en smertefull sykdom.

Hvordan tester man?

Det bestilles et testkitt for Old English Sheepdog f.eks. hos laboratoriet Laboklin .co.uk. Da får du et kitt med en svaber som du tar med til veterinær. Denne utfører testen og sjekker samtidig hundens chipnummer. Svaret kommer på mail etter noen uker.

Hva har dette å si for rasen?

Vi ønsker alle en frisk hund og en frisk rase. Hvis avlsdyrene blir testet og vi avler på en fornuftig måte kan vi unngå mange sykdommer. Vi kan bruke avlsdyr som ikke er bærere, da eliminerer vi disse sykdommene eller vi kan parre en frisk og en bærer. Da får vi aldri syke avkom, men kan likevel få med andre gode gener fra disse

Arvelige øyesykdommer hos Old English Sheepdog

• *Tekst: Birgitte Schjøth*

Her i Danmark har vi endnu et krav om at øjenundersøge hvalpene før de sælges og hvorfor nu det? For mange år siden fødtes der pludseligt et kuld hvalpe som havde medfødt grå stær/cataract, og som derfor ikke kunne se. De danske opdrættere blev derfor enige om at fremover skulle alle hvalpe øjenundersøges før salg. Heldigvis har vi ikke set medfødt cataract her i landet siden.

Ved øjenundersøgelse af hvalpe før salg kan man for øvrigt også få konstateret, om der skulle være andre problemer, som ekstra øjenhår, der så fjernes, eller indadkrængede (entropion) og udadkrængede (ekstropion) øvre eller nedre øjenrande. De sidste ser vi nærmest aldrig mere, og det vil kræve operation.

Cataract er en uklarhed i øjets linse som medfører nedsat syn eller blindhed.

Y-søms cataract er en Y formet uklarhed i forreste del af linsen, som synsmæssigt ikke har større betydning. Denne ses ved sjældne tilfælde.

Hos de små hvalpe er det den medfødte cataract man undersøger for. Sidenhen i dyrets liv kan der også opstå cataract, men det kaldes aldersbetinget eller senil cataract og udvikler sig normalt langsomt, og hunden vil klare sig godt alligevel – lige-

som os mennesker... Linsen kan for øvrigt fjernes operativt, hvilket hjælper synet.

Vi har endnu ingen beviser for at cataract er arvelig hos racen, hverken den medfødte eller aldersbetingede, men det er fornuftigt at fortsætte undersøgelserne af hensyn til racens fremtid.

Os der har haft gamle hunde har sikker observeret at hunden ikke ser så godt mere, den klarer sig fint i vante omgivelser, men bliver usikker, når den kommer fremmede steder.

Hos racen kendes også den arvelige øjensygdom PRA (progressiv retinal atrofi) – denne dukkede også op for mange år siden i Holland og andre lande, men endnu er der ikke set nogen i Danmark. Den medfører et fremadskridende svind af øjets nethinde. Den kan ikke påvises hos små hvalpe, men dukker op helt frem til hunden bliver godt 5 år gammel, og derfor bør alle avlsdyr undersøges helt frem til denne alder. I specielt England har man gennem flere år forsøgt at finde frem til en arvegang, men endnu er der ikke nok resultater til at fastlægge arvegangen hos vores race. Det er derfor ikke muligt at udføre en gentest hos OES (men hos mange andre racer).

Generelt anbefales det at øjenundersøge små hvalpe - samt naturligvis alle avlsdyr før parring.

For den almindelige hundeejer anbefales det at hunden øjenundersøges efter den fylder 5 år og at resultatet registreres i kennelklubben, så der kan tages hensyn til eventuelle fejl i den fremtidige avl hos opdrætterne.

Da vi ikke kender arvegangene hos racen anbefales det, at man ikke parrer to hunde med samme fejl.

Hos OES har vi endnu ingen godkendte gentests for øjenlidelser. – og vi kan ikke bruge, de der findes for andre racer, da generne er forskellige fra race til race.

NOESK inviterer til turer og treff

Er du interessert i rasen så bør du vurdere å bli med et OES treff.
Treffene annonseres på noesk.no og som events i vår facebook gruppe.

BestMate

Premium BioKarbon

Effektiv beskyttelse og rask lindring ved diaré

BestMate Premium Biokarbon, med sin store og porøse overflate, har den unike egenskapen at det kan binde flere giftstoffer, samt flere sykdomsfremkallende bakterier og virus, før deretter å føre alt trygt gjennom fordøyelsessystemet. Biokarbon stimulerer til en god mikroflora i tarmen, noe som har vist seg å gi rask lindring ved diaré. BestMate blandes direkte i fôret.

Les mer og bestill våre produkter her.
Bruk RABATTKODE: OES og få 10% avslag.

«Børresen på snart to år har masse energi, stor appetitt og spiser på alt han kommer over. Dette har tidligere medført mye løs mage, noe man absolutt ikke ønsker i en OES, men etter at vi startet med daglig tilskudd av BestMate Premium Biokarbon er magen stabil og humøret, både hos hund og eier, på topp.»

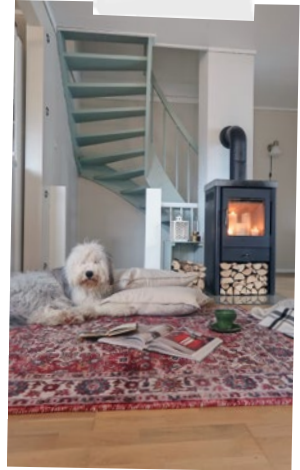
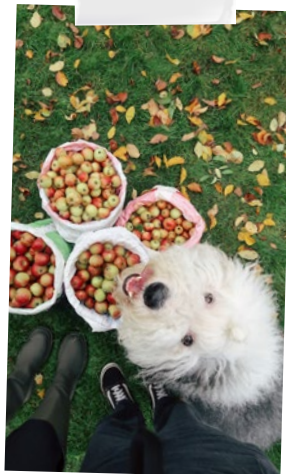
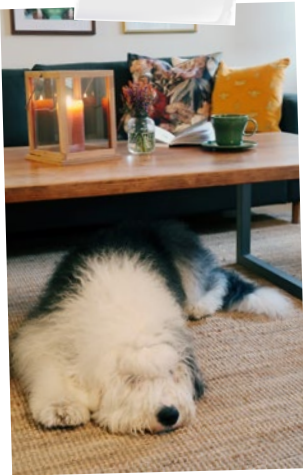
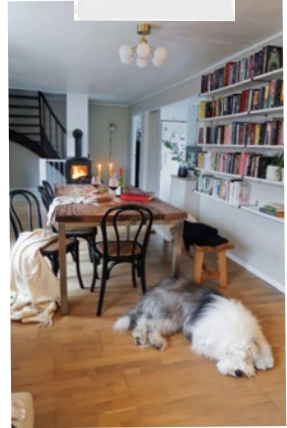
Mona Sæbø, eier

SHEEP SHOTS

Hermann i Haugesund bor i et koselig gulmalt hus. Følg gardliving på instagram for interiør og hygge.

Tur med 17 OES på Ekeberg

- *Tekst: Kari Røed*
- *Foto: Rune Gundersen, Ina Agerup, Grethe Mo, Tuva Fjeld Johnsrud og Hanne Isaksen*

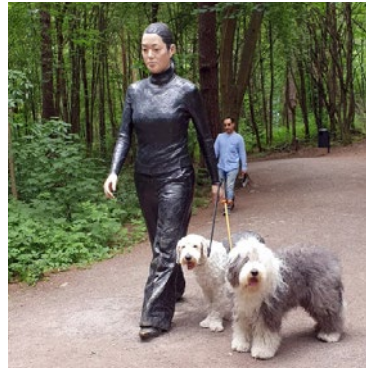
Hei alle sammen – Junior her! Søndag 4. juli var det OES treff i strålende sommervær. Gjett om jeg gledet meg til å møte mine artsvener til tur igjen. Veldig lenge siden sist. Forstod at det var noe på gang for vi dro til Rykkinn fra Nesbyen på en lørdag og det er jo noe vi aldri gjør. Og på søndag morgen ble det smurt matpakker og pakket sekk med vann til meg – så da forsto jeg jo at noe kjekt var på gang.

Vi satt av gårde i bilen alle tre og jeg var så glad at jeg ikke klarte å holde småbjeffingen inne – så små vuff – vuff – vuff bare datt ut av meg hele tiden.

Når vi kom frem til Ekeberg og parkeringsplassen ble jeg litt satt ut – for der var det så mange som meg – store damer, masse pels damer og en stor pels gutt, VALPER!! (Ju-hu!) – og flere nedklippede slik som meg. Og så mange mennesker da. Ble en skikkelig jobb å komme seg rundt og hilse på alle sammen.

Vi var 17 OES hunder til sammen – av de var 3 valper. Det var mest damer, men Harry og jeg stilte på vegne av gutta. Harry og jeg er to fredelige venner som ikke driver med gutte-knuffing.

Ikke alle de som ville være med oss på tur hadde OES hund. Det var en veldig hyggelig dame der med en flott og veldig stor sort Beauceron hund som het Varg. Hun ventet nemlig på en OES valp fra Belgia. I

tillegg en dame fra Lørenskog med en liten sot hund, en hel familie fra Stavanger, to venninner fra Oslo som ønsket å bli mer kjent med OES rasen, og en dame fra Oslo med en nydelig dvergpuddel. Alle disse ble med for å bli mer kjent med oss og ingen ting passer oss bedre enn klapp og oppmerksomhet fra nye mennesker.

Det er spennende å gå rundt i skulpturparken på Ekeberg. Så mange flotte og fasinende skulpturer og en masse morsomme motiver for fotografering. Bare se på bildene.

Også alle menneskene da som stoppet opp når vi kom i flokk og følge. Masse spørsmål, kos, klapp og beundring. Det var nesten som jeg sprakk av stolthet. Den ene valpen stakk av fra oss, heldigvis kom det et par som så den lille rakkeren komme mot de i full fart – så den ble lett fanget inn

og levert tilbake til eieren. Tenker det var en trygg og nysgjerrig liten valp jeg da.

Etter så mange opplevelser måtte vi jo sette oss ned på gresset og drikke vann, spise matpakke, kaffe og kaker og prate sammen. Samtalene dreide seg jo mest om oss hundene da.

Ingebjørg tok frem stellebordet og demonstrerte pelsstell og svarte på spørsmål. Mange av menneskene fulgte veldig godt med på dette.

Etter en slik dag var vi hundene og eierne deres godt fornøyd med dagen og samværet og satt igjen med mange fine minner som skulle bearbeides. Det ble en tidlig kveld på meg den dagen.

Tusen takk for turen fra oss og gleder oss til å se alle igjen på neste tur.

Seks OES om hundetreff

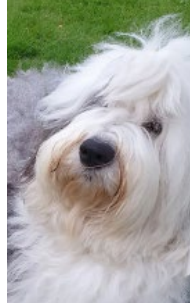
Hvilket treff var du på og hva var så gøy med det?

ALPHA 3 år
fra Tønsberg

Jeg har vært på treffene på Høvik og Folkemuseet og så dro jeg hele veien til Stavanger bare for å treffet flere OES. Siden jeg heter Alpha liker jeg best å gå først på treff.

POPPY 4 år
fra Lillesand

Det aller gøyeste treffet jeg har vært på var da jeg var med på julemarked på Bærums Værk. Da lekte jeg i snøen med søster Milla.

LILLE 9 år
fra Aurskog

Har vært på mange treff. Kjempekult med alle sammen! Men sist gang på hyggeutstillingen, vant LeRoy som er sønnen min, tror det topper alt!

FAY 6 mnd
fra Sandefjord

Det var så fint å se mamma Amy igjen på Høvikodden i august! Prøvde meg på å finne puppen, men da fikk jeg høre at det var ikke aktuelt! Det var fint å møte mange andre hunder som så akkurat ut som meg.

LUCYBOY 1,5 år
fra Nesodden

Jeg deltok på treffet på Hennie Onstad sammen med 13 andre OES. Etter dette treffet har jeg også lekt mye med Billie som også bor på Nesodden. Jeg var med på hyggeutstillingen og fikk en flott kritikk av dommer Leif Ragnar Hjorth.

LEROY 4 år
fra Geithus

Høsttur på Bygdøy var gøy! Kult å møte så mange andre OES'er. Vi gikk tur sammen, og jeg lærte å ikke snuse andre gutter under halen uten å spørre først... Vel hjemme om kvelden, sovnet jeg full av inntrykk pladask på dørstokken uten å orke mat.

Utstillingstrening i Drammen

- *Tekst: Nina H. Holm*
- *Foto: Ina Agerup og Kari Warhuus*

Jeg var så heldig å få holde utstillingstrening med lunsj for 11 Old English Sheepdogs og deres eiere i oktober. Tanken var å skape en aktivitet for eiere av OES som kanskje kunne gjøre at flere fikk lyst til å vise sin OES på utstilling, og for meg; få møte og kjenne på flere individer, snakke med dere entusiaster av rasen, og lære av dere som lever med dem hver dag.

Jeg gledet meg veldig til å få se så mange OES samtidig, dette er en rase som har kropet seg inn i hjertet mitt og som jeg har blitt veldig fasinert av. Kraftfull, kvadratisk, velbalansert og med et skikkelig glimt i øyet. En artig rase med en positiv innstilling til livet.

Sett i forhold til antall individer som finnes i Norge, er jeg imponert over engasjementet i klubben. Dere arrangerer turer flere steder i landet, spesialutstilling, for-

skjellige aktiviteter, som her utstillingstrening, klubben har til og med egen sheepdog-butikk, med alt en raseentusiast kunne ønske seg. Fortsett det gode samspillet og frontingen av rasen på den positive måten dere gjør. Tusen takk for at dere hjalp meg på min vei som dommerelev på rasen. Jeg har lagt den riktige lyden av pelsen på minnet.

OE Sene fra venstre: Bobby, Frigg, Mira, Nikita, Alpha, Nemi, Ariel, Sanja, Amy, Milla og LeRoy.

SHEEP SHOTS

Paul McCartney & Martha Special

Paul McCartney with his girlfriend Jane Asher and their Martha outside the Golden Gates Hotel in Glasgow, Scotland, December 11th, 1967. *(Photo by Daily Express/Archive Photos/Getty Images)*

McCartney from the Beatles is watched by his pet sheep-dog Martha. *(Photo by SSPL/Getty Images)*

Poseing with his Old English Sheepdog Martha on Primrose Hill in London, summer 1967. *(Photo by Mark and Colleen Hayward/Redferns)*

Paul McCartney with his dog and two kittens at his house in St John's Wood, London, UK, 20th June 1967. *(Photo by Les Lee/Daily Express/Hulton Archive/Getty Images)*

Recording the Lennon-McCartney composition 'Thingummybob' with the Black Dyke Mills Band in Saltaire, West Yorkshire, 30th June 1968. Martha is also present at the recording. *(Photo by Tony Evans/Timelapse Library Ltd./Getty Images)*

ABC om OES

Hale

• *Tekst: Agerup*

Tradisjonelt ble halen til en Old English Sheepdog kupert tett inntil kroppen. Som et av de første landene i verden ble det innført halekuperingsforbud i Norge 1. juni 1988. Sverige fulgte etter i 1989 og Danmark i 1993. Siden har de fleste land fulgt etter.

Folk mente at forbudet ville ødelegge rasen Old English Sheepdog som hadde vært en kuperingsrase i mer enn hundre år. Mange Old English Sheepdog oppdrettere vurderte å slutte med rasen pga. halekuperingsforbud, noen gjorde også alvor av det.

Old English Sheepdog blir ofte kalt ”Bob-tail”, som betyr ”kupert hale”. Dette kallenavnet fikk rasen fordi bøndene kuperte halene for å unngå hundes katt på disse arbeidende hundene. Denne skikken som var et av de spesielle trekk ved rasen ble

Utdrag fra rasebeskrivelsen 2011

I den gjeldene norske rasebeskrivelsen står følgende om halen til en OES:

Tradisjonelt kupert* eller naturlig medfødt stumphale. Kupert: Tradisjonelt totalt kupert. Ukupert: Ubetydelig når stående. Lavt ansatt. Aldri rullet eller båret inn over ryggen, ikke haleknekk. Godt behåret med rikelig grov pels.

tatt med i den offisielle rasebeskrivelsen i 1888. Hundre år etter ble det altså forbudt her i landet.

Rasens hjemland England fulgt endelig etter med forbud mot halekupering i 2006. Fortsatt er det lovlig å halekupere i enkelte land, slik som f.eks. USA og deler av Canada.

Selv om hunden har fått et annet uttrykk med hale, er de fleste OES eierne i dag glad for at OESen får beholde sin hale. Hundene har fått en bedre balanse, da de nå har en hale å styre og balansere seg med. Denne glade hunden logrer også ennå mer og tydeligere enn før.

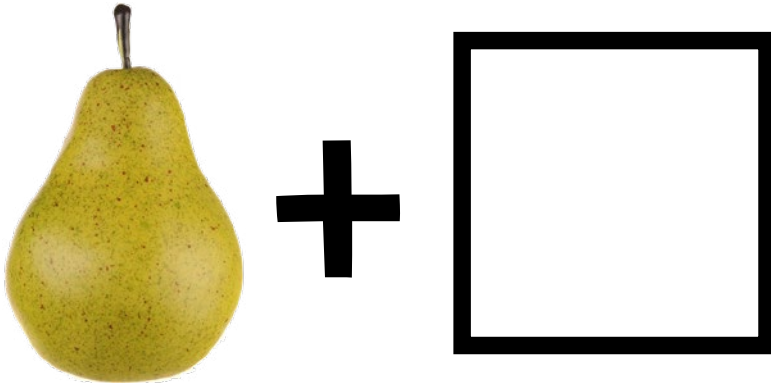
ABC om OES

A pear and a square

• *Tekst: Diane Anderson*

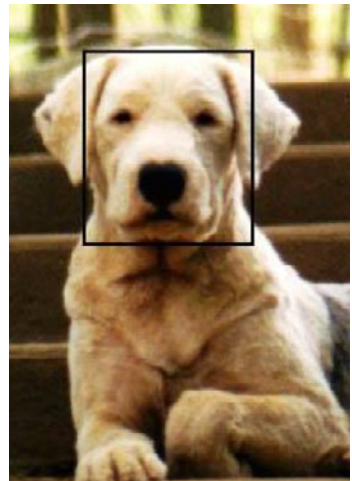
This is not an attempt to script a new breed standard for the Old English Sheepdog, but is my interpretation of the standard to help you understand the characteristics which make the breed unique.

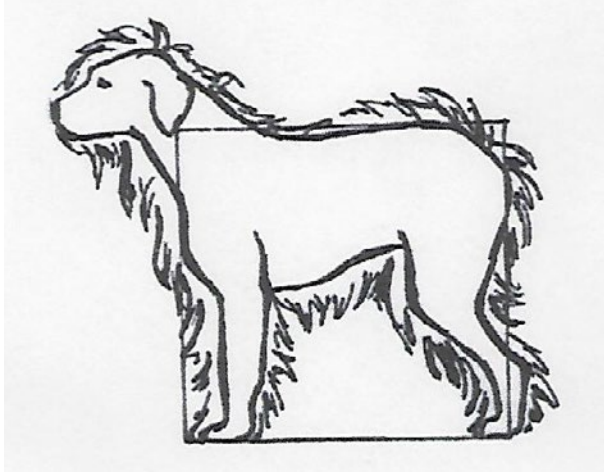
The pear is the body and the square is the outline and head:

Utdrag fra rase- beskrivelsen 2003

I den gjeldene norske rasebeskrivelsen står følgende om formen til en OES. "Kraftig, kvadratisk, velbalansert og sund. Skal ikke gi inntrykk av å være høystillet. Karakteristisk er en svak stigning av overlinjen. Sett ovenfra pæreformet fasong".

In general appearance the Old English Sheepdog is strong with plenty of bone, compact, thick-set, muscular, able bodied, sound and agile.

His outline is square with a topline that rises gently over the loin to a broad rear. He is pear shaped widening over the rump. His head is capacious and square.

The body is square, thick set and compact... broader at the rump than at the

shoulders... PEAR SHAPED.

The chest reaches to the elbow and is well sprung and capacious... neither barrel chested nor slab sided. The elbow should be 50% of the height of the dog from ground to withers. This is very important to avoid breeding dogs that are too long or too short on the leg.

The loin is short, broad, muscular and gently arched.

*Top: Too low in leg.
Right: Too high in leg.*

ABC om OES

Øyne

- *Tekst: Ingebjørg Agerup*
- *Kilde: Diane Anderson, Ray Owen*

En Old English Sheepdog har som oftest to brune øyne. De skal være så mørke brune som mulig. Lyse, ravfarget eller gule "vepse"-øyne er ikke ønskelig. Hunden kan også ha et brunt og ett blått øye. Dette kalles "Wall eye". Det er også tillatt med to blå øyne. Disse omtales ofte som "China eyes". På norsk kalles blå øyne for glassøyne.

"China eye"

Fargen "china blue" referer til dekoren på gammelt kinesisk porselen.

"Wall eye"

Veggen mellom det brune og det blå øyet skulle gjøre hunden bedre i stand til å fik-

Utdrag fra rase- beskrivelsen 2011

I den gjeldene norske rasebeskrivelsen står følgende om øyne til en OES.

"Plassert godt fra hverandre, Mørke eller glassøyne. To blå øyne aksepteres. Pigmenterte øyenlokksrender ønskelig.

Lyse øyne uønsket".

sere sauene med blikket. Det er mye gammel overtro og historier knyttet til disse spesielle øynene.

Pigment rundt hele øyet er å foretrekke pga. uttrykket dette gir. Pigmentet kommer etterhvert, noen er allerede fullpigmenterte ved 8 ukers alder. Det kan også komme

senere og brer seg ofte utover gjennom hele livet. En OES bør aldri dømmes ned på utstilling for ikke å ha nok pigment.

Øynene skal være plassert godt fra hverandre. En slik hund vil alltid ha et godt hode.

Mørke brune øyne.

Wall eye.

China eye.

ABC om OES

Temperament

• Kilde: Diane Anderson, Ruth Wilkinson

Old English Sheepdog should be a happy breed with no suggestion of nervousness or aggression. The judges are asked not to reward a dog that is shy or lacks confidence.

The breed should be outgoing, animated (lively and is showing their feelings) and always a clown at heart... under all that coat is a comedian waiting for an audience. The expression should be intelligent and welcoming.

These dogs make good guards for your home, mainly because of their very deep bark that soon puts people off. However, be warned, they also soon make a friend. They just love people.

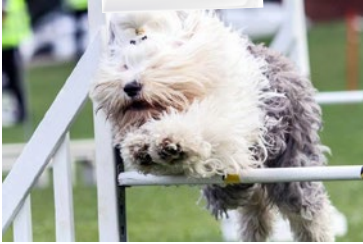
Utdrag fra rase- beskrivelsen 2011

I den gjeldene norske rasebeskrivelsen står følgende om adferd/temperament til en OES. "Lærevillig og stabil. Modig og lojal uten tegn til nervøsitet eller aggressivitet".

SHEEP SHOTS

Siden 2011 har 5 OES konkurrert i agility og hopp i Norge. Her er de fem flotte flyvende tepper:

Emma

Old Dream's Lovely Miss Emma
Klasse 3 hopp og agility
Eier: Ina Agerup

Odin

AG1 AHG1 AGH2
Grizzly Dream Complicated Heart
Klasse 2 hopp og agility.
Eier: Kareth Jakobsen

Melba

AG1 AGH1 Old Dream's Girl on Fire
Klasse 1 hopp og agility
Handler: Ina Agerup

Nemi

AGH1 Grey Souls Black Magic Woman
Klasse 1 hopp og agility
Eier: Ina Agerup

Jessica

Old Dream's Easy to Love
Klasse 1 hopp og agility
Eier: Mona Sæbø

Fra hvalp til lydighedshund - grundtræning som vejen frem

Jeg hedder Henriette Trimarchi og bor i København sammen min mand og vores 4 hunde. Vi har i øjeblikket 2 OES, Sonia på snart 9 år som har kennelnavn Enchant Donna Bella og hendes datter Saga på snart 4 år, som har kennelnavn Sound Solution Just a Saga. Jeg har haft OES siden år 2000 i alt 5 stk, alle tæver. Jeg har trænet lydighed med alle mine OES og alle har bestået klasse 3 og 2 af dem er blevet lydighedschampion.

- *Tekst: Henriette Trimarchi*
- *Foto: Salvatore Trimarchi*

Denne artikel handler om hvordan jeg vælger at træne med mine hvalpe og hunde. Ligegyldigt hvilken sportsgren eller aktivitet vi ønsker at bruge vores hunde til er grundtræning meget vigtigt.

Grundtræning er ikke specifikke øvelser eller færdigheder, men en måde at opbygge en samarbejdsrelation mellem fører og hund. Ved at arbejde med grundtræning lærer vi vores hunde de regler som vores træning fremover i resten af hundens liv vil bygge på. Grundtræningen er et fundament, som den videre træning bygger på og en måde at lære hunden at lære på. Al min træning er belønningsbaseret og jeg bruger aldrig straf eller skæld ud i både min træning og daglige omgang med mine hunde. Min filosofi er at belønne den adfærd jeg ønsker og ignorere den adfærd som er uønsket i min træning.

Tjek ind: Jeg lærer hunden ved hjælp af klikker som belønning at vælge omgivelserne fra og mig til. Det er en forudsætning at jeg har en hund, som har lyst til at træne/samarbejde med mig og ikke lade

sig forstyrre af miljøet omkring den. Dette gælder for alle typer hundesport at hunden kan fokusere. Det er en færdighed, som trænes langsomt op og man kan ikke forvente den fulde opmærksomhed fra en hvalp/ung-hund. Derudover stiller det også krav til mig som træner. Jeg skal gøre mig fortjent til hundes opmærksomhed, derfor skal jeg altid være både spændende og til at stole på.

Lær at lege med legetøj sammen med mig: Jeg ønsker at legen med mig har høj værdi for hunden og at legetøj er en belønning sammen med mig. Jeg opstarter denne leg med 2 stk. ens legetøj hvor jeg kaster det ene legetøj og når hunden er løbet ud til det kalder jeg på hunden og viser det andet legetøj som vi så leger med sammen når hunden kommer retur. Jeg lader ikke hunden lege alene med legetøjet, men altid sammen med mig. På den måde bliver legetøj en god belønning for hunden, som kan bruges i den senere træning af bla. apportøvelser og indkaldsøvelser. I min træning gør jeg brug af både legetøj og godbidder som belønning. Legetøj til øvelser med fart og glæde og godbidder til præcisionsøvelser.

Shaping: Hunden skal lære at byde ind med en adfærd (en handling) selvstændigt og også at kunne variere adfærd/handling. Ved shaping skal hunden kunne prøve sig frem og vi afventer med belønning indtil hunden rammer den ønskede adfærd. Det kræver at vi er skarp på vores timing af klik og godbid. Dette er en ting man som hundefører kan arbejde med i hele hundens liv. I startfasen har jeg ingen verbal kommando på, men lader hunden arbejde selvstændigt. Når hunden opnår sikkerhed i den ønskede handling begynder jeg

at sætte verbal kommando på. Shaping er med til at hunden bliver vedholdende og aktiv i træningen og byder ind med adfærd. Det er også med til at hunden ikke giver op på nye opgaver og ikke så nemt bliver stresset.

Denne meget aktivitetsbetinget træning kobler jeg med ro på træning, hvor hunden lærer at det at forholde sig i ro også kan lønne sig. Til træningen bruger jeg f.eks et håndklæde, som hunden skal ligge eller sidde på. Den bliver derefter belønnet med godbidder for at være i ro. Da jeg ofte medbringer flere hunde til træning er det også vigtigt at de hunde, som ikke bliver trænet kan være i ro og sidde og kigge, mens jeg træner med den anden hund.

Ud over grundtræning starter jeg også op på lydighedsøvelser så snart jeg får hvalpen hjem. Det gør jeg da jeg ved at det er den sport vi skal dyrke. Jeg tager altid hensyn til hvalpens fysiske udvikling, da jeg ikke ønsker at hunden får skader. En

Jeg vil mene at alle OES kan blive lydighedschampion, det kræver arbejde og forberedelse, men din hund vil elske dig for det.

meget vigtig ting at lære hunden er positionen ved venstre ben. Det er udgangspunkt for en af de vigtigste lydighedsøvelser, nemlig fri ved fod. Jeg bruger rigtig lang tid med hvalpen i korrekt position og at hvalpen selv kan finde korrekt position før jeg begynder at gå fremad med hunden. Hunden bliver maximalt belønnet i den korrekte position, så det resten af dens liv er en meget positiv oplevelse.

Jeg elsker lydighed og jeg træner MEGET med mine hunde. Nogle dage er vi til træning på hold og andre dage træner vi måske bare små detaljer eller laver sjove kombinationer af øvelser, så hunden også lærer at høre efter, og ikke selv tro de kan hele programmet. Det er også en af måderne til at holde motivationen høj hos hunden igennem flere år, at de aldrig helt ved, hvad jeg beder dem om at gøre.

Saga elsker næsten alle øvelser i lydighedsprogrammet, hun elsker løbeøvelserne og hun elsker sin fri ved fod, som jo var noget af det første hun blev introduceret til som hvalp. Vi har et par enkelte øvelser, som vi synes er lidt svære, det er nok fordi jeg ikke er god til at lære hende det, mere end det er hendes skyld, men vi kæmper videre. Selv om jeg elsker at træne med mine hunde tager vi også mange fridage sammen, hvor vi går ture og tager til stranden og bader og hundene bare hygger sig.

Inden jeg skal til konkurrence træner jeg hele programmet flere gange for at sikre mig at hunden kan holde koncentrationen hele programmet igennem. Jeg kan også udvælge mig 3- 4 øvelser, hvor der f.eks er temposkift for at vænne hunden til at den måske laver en løbeøvelse for så lige derefter at lave en søgeøvelse, hvor hunden skal ned i tempo, koncentrere sig og bruge sin lugtesans. Alt dette for at hunden har prøvet konkurrencesituationen, så selve konkurrencen ikke er så meget anderledes end, hvad der kunne ske til træning. Et program i klasse 3 tager ca. 15-20 minutter, hvor hunden skal kunne holde koncentrationen. De sidste dage op til konkurrence træner jeg kun lidt og sjove øvelser og laver aldrig om på ting, da hunden ikke skal være i tvivl om hvad det er den skal. Før konkurrence er jeg altid lidt nervøs, da det jo er en hund, og man jo aldrig ved om den er i humør, men forsøger altid at støtte min hund, da den jo ikke har bedt om at komme til konkurrence.

Hvis jeg kun skulle lære min hund 1 ting, ville jeg satse alt på at få et godt indkald. Har man et godt indkald, har hunden flere muligheder for at kunne gå løs og opleve verden, når man er på tur. Har man en hund med et enten udpræget jagt eller hyrdegen vil jeg sætte alt ind på at den som hvalp bliver tilvænnet biler, cyklistere og kondiløbere. Da vi bor i byen bliver mine hvalpe trænet på at ignorere disse ting, så meget så når de som unghunde ser en cyklist kommer de glad hen til mig og tror at der vanker en godbid.

Oppdretter annonser

LISSHÅJEN

Karethe Jakobsen
Linåkerveien 14, 1930 Aurskog

Tlf: +47 996 46 012
karethejako@gmail.com
www.lisshaajen.no

OLD DREAM KENNEL

Ina og Ingebjørg Agerup
Fresjestien 1, 3157 Barkåker

Tlf: +47 970 18 952
oesagerup@gmail.com
www.olddream.no

GREY SOULS

Marie-Helen Tanackovic
Stora Byvägen 120, 261 93 Saxtorp, Sverige

Tlf: 0046 70 727 07 51
mhm.lena@hotmail.com
www.greysouls.com

GRIZZLY DREAM

Anette Englykke
Skovvej 10, Kragelund, 8723 Løsning, Danmark

Tlf: 0045 51 55 32 22
anette@grizzly-dream.dk
www.grizzly-dream.dk

MY BEAUTIFUL

Dorthe Madsen
Rørbækvej 1A, 2730 Herlev, Danmark

Tlf: 0045 40 41 54 47
dorthe-ole.madsen@privat.dk
www.kennel-my-beautiful2.dk

INFORMASJON NOESK:

Norsk Old English Sheepdog Klubb
v/Ingebjørg Agerup
Fresjestien 1, 3157 Barkåker
Tlf: 970 18 952
E-mail: noesk-styret@noesk.no
Web: noesk.no

Organisasjons nr:
912832686

Vipps: 523542

Konto nr.: 0530 2955540
IBAN: NO09 0530 2955 540
BIC: DNBANOKKXXX

BLADET "OES I NORGE":

"OES I NORGE" er medlemsbladet for hunderasen Old English Sheepdog. Det blir utgitt 4 blader i året. Her kan du lese rundt 56 sider med spennende innhold, hundehistorier, rasereportasjer m.m. – alt om denne herlige rasen. Bladet er for deg med OES og for deg som ønsker deg en OES i fremtiden.

VI SENDER DEG GJERNE ET BLAD:

Har du lest denne raseguiden og interessert i å motta siste utgave av klubbens blad? Send oss din adresse på mail til noesk-styret@noesk.no

BLI MEDLEM:

Som medlem av NOESK får du i tillegg til OES-bladet også fire papirutgaver av Norsk Kennel Klubs blad "Hundesport". Medlemskontingen for 2023 er 300,- for hovedmedlem (+ grunnkontingent 313,-

til NKK) og 100,- for familiemedlemmer. Meld deg inn på nkk.no eller ta kontakt med styret i NOESK om du trenger hjelp.

RASEGUIDE:

Versjon 2.0.
Publisert april 2023.

REDAKTØR/DESIGN:

Ina Agerup, Stokke
Mob: 970 18 953
E-mail: ina@iadesign.no

OMSLAGET:

Billy av Håkon Aase Kristiansen
Morris av Göran Lundmark

VALPEFORMIDLER:

v/leder Ingebjørg Agerup, Tønsberg
Mob: 970 18 952
E-mail: noesk-styret@noesk.no

Følg med for aktuelle OES nyheter:

www.noesk.no

